

frittfall

AKTUELT

- 4 Go vertical
- 8 Nytt år nye frifly-muligheter
- 12 Beach Boogie
- 14 Bail out med Thomas Solli
- 18 Skihopplandslaget på Jarlsberg
- 20 Hoppvekan i Sundsvall '05
- 22 Det gode boggie-liv
- 24 Luftsportensdag 2005
- 26 Historisk?
- 28 FS-skole
- 30 Kroppsstilling- Øyvind Buer
- 32 Freeflying i vindtunell
- 34 Vindtunneler – Orlando og Paris
- 35 Europeiske rekord '05
- 36 Chicks can fly!

KONKURRANSER/LAG

- 48 Norges mesterskapet 2005
- 54 Team Valkyrie
- 56 Russlandtur!
- 62 World Games 2005

FRA SENTRALT HOLD

- 64 Formann, fagsjef, SU og annet forbundsstoff

SETT & HØRT

- 67 Down'n'dirty
- 70 Klubbnytt – Bodø FSK.s Rognan Boogie
- 72 Fallskjermhoppere på tur – Jord rundt

Forsidebildet:

ESPEN GUNDERSEN

Grytjøm

Materiellfrist

Materiellfrist for Frittfall #4/2005 og 2006 kalender **1. november**

Utsendelse planlagt primo desember, avhengig av stoffmengde

Send stoff, ideer eller spørsmål til quitila@online.no

SMÅKLUBBENEREISER SEG

KITT **REDAKTØR**

I skyggen av rikssenteret gror det friskt. Småklubbene har i mange år vært bekymret for egen utvikling, og skyldt på forbundets fokus på rikssenteret og Oslo FSK som operatør. Frykt gjør ingen særlig konstruktive. Det er gledelig å se at klubber landet rundt er mer kreative enn noen sinne, og at motet er stort. Utfordringene ved å vokse oppleves sikkert vanskelige, men alle må trekke sine erfaringer underveis.

Rikssenteret er vår felles eiendom, og den må forvaltes på en god måte. Hensikten med rikssenteret var at det skulle være et ressurscenter hvor nasjonal kompetanse skulle ivaretas og mengdehopping være mulig. OFSKs drift de senere år har beveget senteret i den retningen. Sentrale kurs, FS og FF skoler og annen kompetanseheving står høyt. Det hoppes mye – fordelt på mange innregistrerte hoppere fra hele landet. Dette fokuset har vist seg vanskelig å kombinere med de mykere verdiene som sosiale happenings og dugnadsånd. Det er like kjedelig å reise til Æra på boogie som det er å reise til DeLand for bare å leke. OK, det er helt fint!

Klubber landet rundt har funnet sin egen form, og mange fremstår nå som store – både i antall hopp, innsatsvilje og mot til kreativitet og egenart. Voss FSKs lojalitet til egen langtidsplan har gitt formidable resultater. Å satse på tre store årlige arrangementer, Veko, 16-mannaen og GoVertical har gitt klubben status som en av Europas eller verdens beste. Tønsberg FSK har klart å samle ressurser i lokalmiljøet, og gjennomfører stadig større og bedre arrangementer. Grenland FSK har blitt medie-yndlingen gjennom hardt arbeid og felles innsats. Visste du at pengene fotografene der får for et oppslag i pressen går rett i klubbkassa? Det er god klubbånd! Stavanger FSK, Bodø FSK og andre klubber utenfor Osloregionen utdanner instruktører og elever, og har et spennende og variert hopptilbud. Alle har de entusiastiske medlemmer, fine hoppfelt, godt hverdagstilbud og særegne boogier. Vi begynner å få en bra balanse mellom klubber og rikssenter. Som det skal være.

Tilgang på fly er en kontinuerlig utfordring for alle klubber. Selv om enkelte fortsatt investerer i egne fly er det leiemarkedet som nok er mest aktuelt. Flere klubber har måttet inngå langt dyrere leieavtaler enn planlagt i sommer. Dette har ført til enten høyere hopp priser, eller tap for klubben. Å estimere forholdet pris/volum rett i et marked som endrer seg er ikke enkelt. Skal vi ha priskonkurranse mellom klubber, eller samarbeide mer for å dekke kostnadene for de som allerede har høyere kostnader, og sette av penger til å dekke fremtidige investeringer? Som for eksempel på rikssenteret hvor stripa vil være for kort for den generasjonen fly man muligens må over på den dagen AN-28 ikke lenger er et alternativ. Er vi rustet for dette? Hvis ikke, hvor raskt forringes verdien av vårt nasjonale kompetansesenter, vår kapital? Det er et stort sakskompleks, men alt jobber sikkert styret med, så kanskje vi kan få noen betraktninger i neste Frittfall?

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• redaksjonsmedarb.: Tore Nagel - torenag@online.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

GO VERTICAL

ESPEN HØSTFOTO

ESPEN HØSTFOTO

OLE C. H. THOMASSEN/DAGBLADETFOTO

HVOR STARTER JEG?
DETTE VAR MIN TREDJE
GO VERTICAL,
DEN ANDRE PÅ DET SOM MÅ
VÆRE EN AV VERDENS VAKRESTE
HOPPFELT, SKYDIVE VOSS.

AL HODGSON **TEKST**
ENDRE JACOBSEN **FOTO**

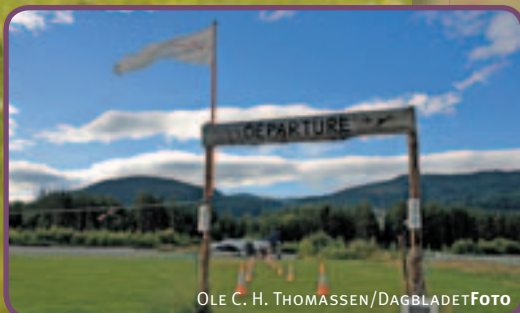
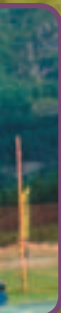
Skydive Voss er hjemmefeltet til Ludens Freefly som består av SkyWalkers, Funkflyz og den originale Trio Ludens. En utrolig mengde talent samlet på ett sted.

I år hadde vi en superrask Let 410, og selvsagt Jan med det raskeste hoppflyet i verden; Beech 99. Dette løftet oss til 15.000 fot på rundt åtte-ni minutter. Jeg burde nevne Malvin også, Cessna 182'en som gjorde det mulig for mange av oss å hoppe inn i Gudvangen, swoope kløftene og fossene i dette beskyttede og naturskjønne området. En stor takk til eierne av campingplassen som lot oss lande på deres velstriglete plener.

Gudvangen var rått, men det var også innhoppet torsdag kveld på et landingsområde rett ved en krystallklar, speilblank fjord med fem tusen fots klipper på begge sider. Da vi landet ble vi mottatt med Skydive Voss' legendariske gjestfrihet med topp grillmat, bar med øl og de berømte Go Verticals – en blanding av sprit og friske bringebær. En nydelig kveld ble toppet med fergeturen inn fjorden, før vi ble plukket opp av luksusbusser som fraktet oss tilbake til hoppfeltet.

Dette er virkelig skydive heaven. Stor høyde, raskt fly, gode freeflyere – alle glade for å dele kunnskaper og hjelpe deg til å bli bedre. Heng med verdensmestrene eller karen med 50 hopp – det betyr ingenting – alle er like her.

La meg gi deg et eksempel på en hoppdag på Voss under Go Vertical. Jeg våknet tidlig en morgen, spent på en dag med hardcore hopping. Kjæresten min og jeg ble tatt imot av verdensmester i freestyle, Nils Predstrup, som skulle være organisator den dagen. Og for en jobb han gjorde. Vi tracket

OLE C. H. THOMASSEN/DAGBLADET **FOTO**

hele dagen. Ikke vanlig tracking. Jeg snakker om maks hastighet med fyr i håret og ekstra frittfalltid på grunn av løftet farten ga. Det var lett å oppnå 85 sekunder. Etter det syvende hoppet samlet Nils en tight gruppe som gikk bananas og lagde et stort hull i den norske himmelen. Ikke bare det. Vi ble filmet av den verdenskjente kameramannen og Engelske freeflymesteren Tim Porter. Om du ikke har sett hans arbeider, bør du sjekke det ut. Dette var mønsteret for hele uken, tracking eller vertikalt; alle lærte så mye de ønsket.

For de av dere som ikke vet det er Go Vertical et arrangement skapt spesielt for freeflyere for å få mer frittfalltid med noen av verdens beste organisatorer, beste fly og beste parties. Denne gangen skuffet ikke – faktisk har organisatorene klart å finne måter å forbedre seg på hvert år. Dette er bare noen av de tingene du kan forvente på Go Vertical på Voss: Overhøyde på hvert løft, innhopp på noen av klodens vakreste og hemmeligste steder,

høykvalitets-coaching og -organisering, hopp du ikke trodde var mulig, superraskt, superbratt, superflatt, side-tracking, head-down, head-up, og alt dette på bare ett hopp! Den eneste grensen på hva du kan gjøre er din egen fantasi.

Så hva gjør jeg nå? Så mye har skjedd på en uke i flott landskap, med rå freeflying og skønne mennesker. Man skulle tro at alt annet ville bli litt avleggs nå. Du tar med deg minnene om opplevelsen og alt du har lært. Så sprer du ryktet, men husk at om du vil delta neste år må du registrere deg raskt, da det er begrenset med plasser. Så – ikke gå glipp av Go Vertical neste år. Jeg kan forsikre deg om at det skal ikke jeg.

MARTIN KRISTENSENFOTO

MARTIN KRISTENSENFOTO

MARTIN KRISTENSENFOTO

FREE SKYHOOK and CASH REBATE!

Non-Skyhook Cutaway Procedure

0 ft

1. Cutaway

0 ft

1. Cutaway

100 ft

2. Get Stable or Not

100 ft

2. Smile

200 ft

3. Pull Reserve
Handle

300 ft

4. Reserve
Deploying

400 ft

RELATIVE WORKSHOP

Skyhook is exclusively available on Vector 3 systems.
FREE SKYHOOK on all Vector 3's ordered before October 31.
Visit www.relativeworkshop.com/pdt_skyhook.html

View Skyhook video online
Tel: +1.386.736.7589

Order a Vector3 with a free Skyhook and Performance Designs
will give you a **\$60.00 mail-in rebate** on a PD Reserve.
Visit www.performancedesigns.com/skyhook/rebate.asp

Tel: +1.386.738.2224

All containers ordered prior to 30 August 2005 are not eligible for this offer.

NYTT ÅR,
NYE FRIFLY-MULIGH

ETER

SOMMEREN KOM JAGGU MEG
I ÅR OG. ETTER EN VELLYKKET
BOOGIE MED 1-1 INSTRUKSJON
OG BIGWAYS I 2004, VILLE VI
PRØVE IGJEN.

ANDREAS FRANCKE **TEKST**
CHRIS FIALA **LUFTOTO**

I løpet av vinteren ble planen lagt og instruktører leid inn. Etter noen magiske øyeblikk på Go Vertical på Voss i fjor, fikk Ellen god kontakt med Fabian Raidel, og fikk haiet inn han i to uker. Helt RÅTT! Chris Fiala fra Elsinore Eclipse kom i reprise i år også, og det var nok en gang suksess. Med Fabian sin utrolige rolige og avslappende væremåte VS Chris sin litt "strenge" læremåte, utfylte de hverandre perfekt. Selv om Chris fikk hard behandling av Håvard i en walkoff, får vi håpe Chris tar turen igjen. Jostein Nordby fra Grenland kom opp for å hjelpe til, og takk for det Jostein. Du er konge!

Erling tok ansvaret på bakken og hadde stålkontroll. Aldri har det vært

så bra organisering på Æra. Hadde det ikke vært for Erling hadde resultatet aldri blitt det samme. Han hadde mange gode ideer, som vi fikk brukt med stort hell.

Takk Erling for år 2005, det har vært utrolig lærerikt!

Nok sentimentalt skiit...

Under 1-1 uka (fem dager, en dag med dårlig vær) fikk vi gjort nesten 170 hopp. Så var alle klare for en uke med bigways og lek. Og for en uke det blei, smoothie tracking hopp, grise-fete flockinghopp og super "tojte" head-down og head-up grupper.

Nivået i år var kjempehøyt, noe man fikk erfare i bigwayuka. Her blei det gjort fire manns head down med 4-5 poeng, tre manns head down med ni poeng. Jeg bare nevner noe... Så jeg får avslutte denne lille notisen og takke alle som kom til Æra og benyttet seg av tilbudet til Oslo fallskjermklubb! Jeg håper alle kommer til Æra neste år, for da ses vi i skyene.

Inntil da... føkk Kristin Krohn Devold! Aldri mer barbering på kommando. Peace!

BOOGIE AVSLUTNING

KITTFoto

*Coming at you...
the most wicked
Q Cell
ever!*

mamba

aerodyne

1 813 891 6300 • fax 1 813 891 6315

Aerodyne Research Corporation

aerodyne-inf.com/mamba

12649 Race Track Road • Tampa, FL 33626

BRA FLYPARK, LANDING PÅ HAMRESANDEN,
NAKENHOPP OG REKEFEST.

LARS ERIK SIVERTSEN **Foto**

58 registrere, 48 løft, 253 hopp, 31 tandem, 2 utelandinger
og ingen hendelser. Det er hva jeg kaller en smak av honning...

JASON BÆREMFOTO

BEACH BOOGIE

- De snilleste guttene står bakerst i køen. Du finner ikke meg der.

Jeg spurte ham om dette fordi jeg ble servert en historie i de fete klubb-lokalene til Grenland Fallskjermklubb en sensommerkveld i august:

Klubben skulle gjøre innhopp på Jomfruland. Pilot Henrik satte ut åtte hoppere av Beaveren over stedet. Thomas var en av dem. Henrik ville gjerne være med på den bebudede festen. Han trengte 350 meter for å sette ned maskinen. Thomas var sikker på at den var lang nok og ga beskjed til flyger om at det holdt i massevis. Stripa var 200 meter og flyet måtte over en gammel septiktank i landingsområdet. Det holdt så vidt. Mens Thomas sto skolerett og mottok kjett av dagens helt, sendte han en sms til de som allerede hadde startet festen: Sett frem tre pils og middag til Henrik, gratis.

Så feil kan man ta

Jeg har truffet Thomas mange ganger i løpet av min tid på Æra. Hadde en formening om at han var en ivrig, ambisiøs og seriøs fallskjermhopper. Seriøs hopper er han. Han tok ut tandempapirene her oppe. Han ble utdannet AFF instruktør her; ja han har sågar vært hoppmester på Æra. Alltid blid og frisk og "fit for fight". Men så fikk jeg tenkt meg om. Hvem var det som utstyrte hotellansvarlig for 2003 sesongen, Inger Øverbø med tjenestepikeuniform i latex da han skulle ha utfyllingshopp til tandemsertifikatet sitt? Jo da, Thomas. Og hvem serverte tre retters middag med avec'er en mas, slik at det utviklet seg til et herlig sjøslag, da AFF- instruktørekseamen var gjennomført og bestått? Jo da, samme mann (med god hjelp

av sin gamle, gode venn og hoppefrende, Erik Johnsen, som jeg har fått mange Thomashistorier fra. De kommer, så følg med). Nei faen; vi tar en med en gang:

Grenland var på klubbturn til Gran Canaria. Innhopp på strand. Barene sto der på rekke og rad og Thomas og Erik med flere ble kveldens helter. Gratis drinker på hver utebar, såfremt de hadde på seg fallskjermene. Etter hvert ble de fulle og en smule uvørne med utstyret. Reservehåndtaket på riggen til Thomas var i ferd med å falle ut. For å forhindre en utilsiktet nødprosedyre sent på kvelden, på bakken, bandt Erik håndtaket fast til riggen med en pullup-cord. Thomas oppdaget dette i flyet neste dag og lurte på hvem i #%%&/(...) som prøvde å ta livet av ham. Han fikk forklaringen og lo godt og husket ikke så mye fra kvelden før.

... tilbake i nåtiden, sånn cirka. Historiene kommer en lystig kveld dagen før jeg hadde avtalt intervju med Thomas. For han insisterte på å ha intervjuet på Geiteryggen.

– Jeg hører på mange måter til der, Nagel, så middagen får vi ta en annen gang, sier Thomas (det er sånn at hovedpersonen i bail-outen får velge tid og sted for intervjuet, pluss fritt valg fra meny. Journalisten får også mat!). Det han ikke vet, er at jeg har sittet kvelden før og blitt servert historier i klubbhuset, og det var denne kvelden jeg skjønnte at "så feil kan man ta"... nok om det.

Lyskanonene i Skien

Thomas stiller som avtalt fredag formiddag. Stor og høy og for anledningen, mørkebrun i

håret. Han er på jobb, nå som miljøarbeider i Eliniakollektivet, barnevernsgutt under tvang. Han har med seg en ungdom på 17 år og en kollega (kvinnelig) på 25. De setter seg et annet sted. Mens han svarer på spørsmålet om hvordan fallskjermkarrieren startet, letter Beaveren, som han følger med øynene, en elev kommer bort og sier hei og Thomas svarer tilbake, alt mens han snakker til meg...

– Startet som 17 åring, men fikk ikke no' dreis på det, gjorde ni hopp og det var det. Så ble det pause til jeg drev diskoteket "Steps" i Skien, samtidig med at jeg gikk på teknisk fagskole. En pen jente som jobbet der, ville på fallskjermkurs og det endte opp med at jeg fikk overtalt 15 av de 20 ansatte til å gå på kurs. Eller, det var vel sånn at jeg var ferdig med skolen og hadde fått jobb i Brevik, på Skagerrak Elektrisk et eller annet og så kom jeg dit og ble sittende på kontor en dag og det var drit kjedelig og så sa jeg opp for jeg hadde jo jobb på diskoteket. Daglig leder, rett og slett, sier Thomas og følger fallskjermhopperne på vei inn for landing. Hopperne kommer stadig forbi og han snakker med de som tiltaler ham. Lurer på om jeg vil ha kaffe, samtidig som han leser litt i et blad som ligger på bordet. Jeg lurte på om han er sånn type, du vet, ørten baller i luften på en gang, en haug med planer og konsentrasjonsvansker og han forteller om ADHD-testen kollektivet hadde gjort med en ungdom og som han selv scoret desidert høyest på. Og han forteller villig vekk om planer i massevis og om å realisere kanskje 10 prosent av dem. Men han forteller

-HVORDAN MÅLER DU LENGDEN PÅ EN FLYSTRIFE, THOMAS SOLLI? HAN SMILER. SIER LETTERE BESKJEMMET HE HE, FØR HAN HOLDER OPP TOMMELEN FORAN ANSIKTET OG MYSER MED BLIKKET: SÅNN, CA. SÅNN!

ikke at han var den første i Norge som opererte med lyskanoner, sånne lasergreier som flasher vilt og uhemmet på Ibiza og på strender hvor vilter tilårskomne ungdom samles. Byen ble opprørt. Først trodde innbyggerne at det var krig, så fant de ut at det var den unge og driftige lederen av "Steps" som sto bak lysshowet. Hr. Solli ble anmeldt til politiet for – har ikke hørt den før: Lysforurensing! Thomas mente at Skien trengte litt lysende liv og kjørte lasershowet hver eneste helg i over et år. Bystyret prøvde også å stoppe ham, men Thomas kan snakke for seg og har kontakter. Og jeg husker en annen historie Erik fortalte kvelden før. Thomas ble valgt til formann i Grenland i 1994. De eldre i klubben var skeptiske til den unge mannen med alle planene. De yngre valgte ham pga. alle ideene hans. Man måtte jo ha videospiller (de kostet åtte tusen den gangen) og noen TV er til den. Og briefingrom. Og han arrangerte fester og tjo og hei. Han fikk inn en visamaskin i manifest slik at hoppere kunne krite. Klubben satte ny rekord i antall hopp første sesongen med maskinen. Han ble sittende i formannstolen i ett år. Og etterlot seg et regnskap på minus 120-tusen. Det er altså Erik som forteller dette og som i neste åndedrag snakker om en totalt uselvisk Thomas, som nettopp har fått i boks en avtale med Sony om ny tandemrigg til 120.000 (opp i opp?). Om broren, Trond, som filmer og knipser og selger bilder via dealer (Thomas?) og om pengene, 40.000, som går rett i klubbkassen.

– Vel, videomaskinen var nok mitt eget prosjekt og jeg betalte på den i årevis. Mente jeg kunne arrangere vinlotteri for å få igjen kjøpesummen. Lotteriet gikk ikke særlig bra, men han fikk mye god vin og fikk tilbake to av de åtte tusen han hadde lagt ut for den. – Det må jo være bra, er Thomas sin ærlige mening. Og han sier åpnet og oppriktig at det var viktig å ha det moro om det så gikk ut over forholdet til kassereren i klubben. – Og jeg har fått god hjelp av andre til å hale i land avtalen med Sony og når det gjelder fotografering og inntekt, så er jo det rett og rimelig. Det er klubben som betyr noe og at andre har det ålreit her. Da har jeg det fint, fortsetter Thomas, mens han forteller om sin sterke glede over å se andre bli fallskjermhoppere. Om

å dele adrenalinrushet han vet elevene har når de geleides ned via radio på nivå åtte. Og han vet at nå, ja nå blir de hektet på greia han selv er avhengig av: – Følelsen der og da er bare så herlig og enorm, sier han smilende.

Misjonæren

Thomas studerte et år ved BI. Faren hans hadde et byggeprosjekt i Oslo og han mente at han måtte bruke utdanningen sin. Ble i byen og i jobben i to år. Dro tilbake til Skien.

– Du har vel hørt om "Blue Planet", utested med bar, restaurant og pub. Fikk jobb der som daglig leder. Stolt forteller han om eget barområde kun for fallskjermhoppere; "Skydivers corner". Der ble det ofte satt omsetningsrekorder. Mens han jobbet der, kjøpte han en 73 fots charterbåt. Han flyttet inn i den, satte inn et ekstra bad og hadde på den måten en diger leilighet, til vanns. Han arrangerte dykkerturer, ferieturer 3-4 ganger pr. uke, med seg selv til rors, med eget kystskippersertifikat. Gikk lei! Det var vel da han flyttet til Geiteryggen. Sammen med Erik leide de 400 m2 av flyklubben og bosatte seg der for et par år. – Mye fest og mye moro og godt å bo i klubben i mitt hjerte, fortsetter Thomas mens han følger et helikopter med øynene. Så forteller han plutselig om meningen med å hoppe tandem. Være tett på passasjerer, samspillet mellom tandempilot og fotograf. Han snakker om at han også gleder seg over å se videoen sammen med fotograf og ikke minst passasjer. Det er mange tandempassasjerer som fortsetter på AFF- kurs. En tredel av alle AFF-elevene i klubben har tatt et tandemhopp først. Målsettingen for Thomas er å få flere elever via tandemhoppingen. – Jeg har nok en type misjonærholdning til det å hoppe tandem. Når min entusiasme smitter over på vedkommende som henger på maven, tenker jeg ofte: Gå ut i verden å gjøre alle folkeslag til fallskjermhoppere! Når jeg gratulerer ham med dealen han har gjort med Sony, blir han alvorlig og sier at det var da ikke bare han som fikset dette. Han hoppet AFF med ei jente som jobbet i Skandinaviske skolebøker. De hadde kunder i Sony. Hun spleiset Thomas med markedssjefen der. Han fikk et tandemhopp med

video. Stolt og oppglødd dro denne mannen hjem for å dele opplevelsen sin med gud og hvermann. Men han mistet DVD-en på veien. Thomas sendte prompte en ny en. -Vi leverte en veldig god totalpakke og det heldige resultatet ble en ny og sponset tandemrigg.

Gutta på tur

I begynnelsen av august i fjor lå jeg en uke i Lysebotn. En torsdags ettermiddag dalte fem fallskjermhoppere ned på campingplassen etter de hadde hoppet ut av en 206. Det var Jostein, Kjetil Suserud, Trond Solli, Ståle, Martin og Thomas. De var på vei til Kjevik-boogie, men ville hoppe litt her og der (for interesserte, så skrev Frittfall om saken i fjor høst). De hadde hoppet over Notodden, Fyresdal, Valle i Setesdal, droppet midt i Lysefjorden. Så skulle de videre til Sola for å hoppe ut over Lista. I Lysebotn pakket de skjermene, ruslet ned til Stavanger Baseklubbs lokaler ved ferjeleiet. Fem av dem leide hver sin baserigg. Så gikk de opp på Kjeragplatået og hoppet seksern. Thomas med fraphat og shorts. Husker jeg spurte ham om han hadde hoppet base før. – Å jo da, hoppet i Kjerag i 1997. Apropos BASE, så var det jo klappjakt på oss på den tiden, med forbundet som blodhunder. Jeg ble groundet av klubben i tre måneder i 1997 fordi noen visste at jeg visste om noen som hadde hoppet BASE her i distriktet og jeg nektet å si hvem det var. Men; det er historie nå, forteller Thomas hoderystende.

Han ga seg med BASE da han fikk Synne og Julie (tvillingene). Hadde BASE-nummer 102. På denne "Gutta på tur" greia var det naturlig å ta med et basehopp. – Du Tore, den rundturen vi hadde er nok min største fallskjermopplevelse, sier Thomas oppglødd. Med rigg, penger og visakort hoppet de et sammensurium av morsomme hopp i løpet av to dager. De hadde Lista flyplass nesten for seg selv. Der fant de ut at de skulle lande nakne på Kjevik. – Du skulle sett ansiktet på fyren i tårnet. Vi bare MÅTTE opp å hilse på ham, nakne, før vi entret flyet. Men det var kaldt å sitte nakne i 45 minutter, før vi gikk ut i tolv-fem over Kjevik. Men herlig likevel. Og når han først snakker om gode hopp, spør jeg ham

om hans verste opplevelse i luften. Han grunner en stund før han forteller om da han skulle opp med en elev på nivå sju. Datteren, den ene, Synne eller Julie hadde hjulpet pappa med pakkingen av fallskjermen. Han hoppet en Velocity. Fikk en knallhard åpning, slideren kollapset og alt ble mørkt. – Jeg regnet med at jeg hadde svimt av og alt var bekmørkt da jeg våknet. Trodde jeg var blind og fikk lettere panikk der oppe. Helt til jeg skjønnte at det var hjelmen som var delvis slått av og som sperret for utsikten. Måtte le, ler Thomas. Erik Johnsen kunne fortelle en historie som han mente måtte være Thomas sitt mareritt hopp. De var på klubbtur til Sverige for å hoppe firer. På et av hoppene poppet skjermen og han kom bort i videomannen med foten. Fikk for seg at han

hadde sparket ham i hjel. Skrudde seg ned fra 13.000 fot på ca. ett minutt og var svimmel resten av dagen. Videomannen hadde ikke merket at Thomas var borti ham.

Penger og slikt

Thomas har jobbet mye og har til tider tjent bra. Han har vært i Nordsjøen, drevet diverse utesteder, solgt biler (BMW, Mercedes og Porsche). For tre år siden følte han at han ble tatt i "tidsklemma". – Jeg var alltid sistemann som hentet ungene i barnehaven og følte at jeg hadde liten tid til dem. En ting er å ha dem med i hoppmiljøet, de stortrives der. Det er noe annet å se dem sovende stort sett hver kveld, sukker Thomas. Han ringte Erik, som jobbet i

Elinia og fikk seg jobb der. Han mener han har noe å bidra med som miljøarbeider for skakkjørt ungdom... dermed reiser han seg og rusler bort til ungdommen han har med seg. Han har fått tilbud om tandemhopp, men vil ikke. – Du kan få deg en sinnsyk flytur med en av de råeste fallskjermflygere som finnes. Og ungdommen blir med Henrik og Beaveren en tur mens vi fortsetter samtalen. Bidra med, jo, spesielt i forhold til gutter. Han synes det blir litt for mye om og men med jentene. – Gutta er direkte og spenningssøkende på en annen måte, mener han. Og han liker jobben for han har en fin turnusordning; tre dager på, en uke fri, fire dager på og nok en uke fri. Han har delt foreldrerett og har fri når eksen jobber. – Jeg har aldri noe jeg skal rekke om morgenen. Er alltid hjemme når de kommer fra skolen. Har kjøpt meg leilighet, sammen med min nye, unge herlige samboer, Tina, som ikke er 17 som ryktene vil ha det til, men 21 sier Thomas smilende. De bor midt i en idrettspark, med ridesenter som nærmeste nabo. Han er rastløs av natur og vet han ikke blir boende her for all tid. Han har et husprosjekt eller to på gang. Han mener at penger og slikt ikke er så viktig lengre. Synes det er viktigere å ha det gøy og leke. Han pusser litt på en båt eller tre for salg, fikler litt med en bil for, når han ikke jobber for ungene eller for klubben.

Klubben i mitt hjerte

Thomas har vært medlem av Grenland i over 15 år. Det er her han har truffet vennene sine, samboerne sine, kreditorene og Gud vet nok resten. Fra anonyme kilder har jeg fått vite at han har lagt ned masse tid og egne penger i klubben (Erik er en av de anonyme kildene). Det er her han føler han har fått mye av oppdragelsen sin. – Helge Siljan, veteran, har lært meg alt om politisk arbeide (altså det å jobbe mot politikerne, i deres miljø, bystyret og formannskapet). Det å skille mellom inntekt for klubb og egen vinning. Du må nevne Erik Johnsen (har ikke gjort annet, han er HI nå) og Øyvind Storhaug. De har lært meg alt om klubb, om å tenke klubb, jobbe for klubb og

å elske klubben. Og det er en mengde andre som hjelper til slik at vi kan drive Grenland Fallskjermklubb på det nivået vi gjør, sier han en anelse stolt i stemmen. Hvordan høres nå det ut... vel... Han forteller om dugnadsånden i klubben, men med fulldrift blir det også nødvendig å kjøpe tjenester. Han fikk tak i Beaveren, eller som han sier: – Jeg overtalte styret til å prøve. Vi måtte garantere for 180 flytimer til en million kroner. Jeg kom litt på kant med flygeren, men det var i fjor. I år har vi hatt Henrik, han er bare suveren og følger seg selv som en del av klubben. Han flyr jo rått og spennende (og jo da, vi har jo selv ligget i fritt fall med Beaveren carvende rundt oss) og er en attraksjon i seg selv. Så forteller han om spennende prosjekter med egen flystripe eller hva det var, litt nedenfor klubbhuset. – Det er kun å rydde litt skog et par dager, sier han. Erik har sjekket saken og et firma som driver med slikt sier en måneds arbeid. Men, men. Klubben gjør 6.000-7.000 hopp pr. år og Thomas mener det er nok. Selv om han liker ansvar, så er han ikke så glad i ansvar! Det heter seg at han har blitt voksen nå. Derfor sender klubben ham på 11 kurs til høsten. Og hans sitter som leder av valgkomiteen i F/NLF. Klokken har blitt meget og Thomas skal videre med ungdom og kollegaen. Innkjøringsperiode for poden på 17, som forresten kom glisende ut av flyet etter turen med Henrik. Jeg er på vei til fjellet, samler notater og mat som ikke ble satt frem. Så sier han: Haru sett sentrum av Skien. Vi har plassert store boards med reklamebilder av oss i klubben. Over 20 stykker nesten roper han ivrig. Jo da jeg har vært der og det var et vakkert syn og må da være en ide til etterfølgelse. Skiensgutten setter seg i bilen for å kjøre. Så veiver han ned vinduet og fortsetter: Du Tore, det beste hoppet mitt. Jeg kom på et annen jeg aldri glemmer. Nyttårsaften 1994-95 skulle Kåre Lian, Trond Jacobsen og jeg hoppe inn i det nye året. Vi spottet med klokka og hoppet ut 00.00. Over Skien. Det følte som raketten fløy rundt beina våre og det gjorde de og. Byen var som en juvel. Som tur fikk vi øye på flyplassen og landet der. Får du med deg den?

Thomas Solli (36)

Sivilstand Samboer, to barn med eksen

Antall år i sporten 15

Antall hopp 1900, hvorav 350 AFF og 250 tandem

Antall reservetrekk 1

Sertifikater D, I2, AFF, T

Østyt Velocity 120

Beste hopp På tur med gutta

Verste hopp Da dattera på seks pakket

Hvem kjeder seg om vinter'n?

Live Rock'n' Roll
og full bar...

skistuahemsedal.no

SKISTUA
Hemsedal

SKIHOPPLANDSLAGET PÅ JARLS

KJETIL BORGENSEN **TEKST OG FOTO**

Alt som ledd i oppkjøringen mot en ny og spennende sesong. Jeg mistenker at det hele begynte med Tom Skogsbergs tandemhopp med Romøren, sirlig omtalt i forrige Frittfall. Så er det nå en gang sånn at når gleden legger seg, så kommer frykten. Det hadde seg nemlig slik at de skulle ha med seg hele fordømte staben, 11 mann totalt. Det eneste som kunne vært verre var hvis det norske ishockeylandslaget hadde kommet med samme forespørsel. Hvordan i svarte heite skulle vi, lille Tønsberg FSK, klare å dra av dette med en snerten 182 og halvparten av AFF instruktørene på ferie (en mann).

Jeg opererer etter prinsippet om at alt ordner seg for snille gutter, sendte et uforskammet tilbud på full pakke og satsa på at det ordna seg. Så til min store overraskelse kom ukebladet Her og Nå på banen og sa at de betalte heile sulamitten og at de skulle skrive en reportasje. Dermed så jeg igjen for meg at jeg måtte skrive i frittfall om hvordan TØFSK hadde rota det til og blei redda i siste liten av en eller annen vennlig sjel (ref. himmel og hav 2004, da vi blei rævkjørt av en svenske). Noe jeg gladelig skulle gjøre dersom dette ordna seg.

✓ Grenland FSK stilte villig vekk med 206' en sin. CHECK.

Fred Bratland tok kurset mot at jeg sjøl tok landingsfall leksjonen. CHECK.

Carl Erik ringte gamle venner og de kom i hopetall: Kristin Opøien, Aage Thorsen, Alexander Gamme og Carl Erik stilte. CHECK. For å være sikker ringte jeg Jan Erik Hengsle for å høre om det var noen AFF instruktører noen hos OFSK som kunne ta en tur til Vestfolds kysten for et par-tre dager. Sjelden har jeg blitt møtt med en så utpreget "can-do-attitude". Konklusjonen blei at han sendte det som iflg eget utsagn var "beste de hadde, nemlig seg sjøl". CHECK.

✓ Så med en stor takk til alle disse, pluss klubbens egne folk, så er avlaten herved avlagt hele nasjonen. Men jeg beit merke i at det

er grobunn for samarbeide, rom for blemmer og dermed lovende fremtid for fallskjermporten i Norge. CHECK.

Gutta møtte opp på lørdagen ikledd langbukse og kule solbriller. Med for veltrente kroppar uten store lager av underhudsfett, blei det fort kaldt og alle måtte på med hoppdress og gjenglemte luer. Pizza og brus fra Peppes sørget også for å ødelegge guttas odds for banking av nye rekorder.

Under Freds dyktige forkynnelser tok de stoffet fort, som forventet, og alt lå bra an for et flott kurs. Sjøl har jeg alltid ment at skihoppere er noe av de galeste mennesker man kan finne, men observerte at de hadde overraskende høy puls for det forestående. Dette måtte man til bunn i og fikk svar på tiltale: "hva hadde du hatt i puls om du hadde stått på toppen av kollen?" – Jeg gav meg med det svaret. Det eneste unntaket var Romøren med sin flere hundre meter lange verdensrekord i skiflyvning. Man kan si at de kule solbrillene fortjente å ha en sånn lugn type bak seg.

Ved godt mot stilte jeg opp på søndag morgen og holdt en 30 minutter lang leksjon om nødsituasjoner i flyet, hvorpå jeg stilte noen kontrollspørsmål for å se om elevene hadde nådd leksjonens delmål. Da kom det på finsk-engelsk fra høyre flanke: "Can you please repeat your lesson Kjætil?". Først da

forstod jeg at treneren Mika og fysioterapeuten Orri var finner med dårlig forståelse for snusinfisert østlandsdialekt. Det var det selvfølgelig ikke en kjeft som hadde fortalt unge lovende. Til tross for dette gikk eksamineringen på søndag som knott i ost og alle gledet seg til mandag for hopping.

Det var som tidligere nevnt ukebladet Her og Nå som betalte gildet og skulle ha eksklusive rettigheter til materialet. Det blei et aldri så lite oppstyr når Dagbladet dukket opp, gutta ble gjemt i et telt og Dagbladet jagd vekk av Her og Nå. All ståheien resulterte i en drøy artikkel i rikspresen dagen der på; "Hoppsjefen ville nektet hovedsponsor tilgang". Det er ikke hver dag rikspresen løper ned tarmac, så vi tok det som en bra historie å jule om resten av sesongen.

Mandagen blåste bort, så fotografen fra Her og Nå (tidligere landslagshopper Tom Hansen) brukte dagen til å fortelle historier fra gamle dager, som helt sikkert var sanne. Venting pga vind var disse gutta tydeligvis vant med, og sportssjefen syntes det var et realistisk element i barmarkstreningen deres.

Tirsdagen knuste vi videre og alle fikk hoppet 2-3 hopp hver. Tror den eneste som fikk underkjent var Sportssjef Clas Brede Bråthen som dreiv håndbak med frøken Opøien i trekket. Romøren viste seg å være et naturtalent, Roar Ljøkelsøy tok det med et

ERIK LEAFOTO

BERG

DET VAR VELDIG STORT FOR ET LITE HOPPFELT NÅR DET NORSKE SKIHOPPLANDSLAGET ØNSKET Å KOMME TIL OSS I JUNI FOR Å LÆRE SEG FALLSKJERMHOPPING.

digert smil, Daniel Forfang var rolig som dypt vann, Tommy var så tøff han kunne, Geir Ole tumbler, Sigurd konsentrert og staben sa masse på finsk som jeg tror jeg kjente igjen fra våte fester i sauna. Det var en fryd å ha hopplandslaget på kurs hos oss, takk skal dere ha gutta! Ikke fordi det var god PR og alt det der, men fordi det var en j...vla bra gjeng som vi alle hadde mye moro med. Spesielt husker jeg gode kommentarer, kramkode historier og den uendelige klaginga på "ukebladoppstillingene" til Her og Nå fotograf Tom Hansen.

Med dette vil jeg ønske gutta lykke til med den kommende sesongen og at vi selvfølgelig tar en skammelig porsjon av æren når gutta kommer ut i X over hoppkanten og setter nye verdensrekorder i fleng.

PS: Clas Brede, jeg venter fortsatt på avtale om en dag du kan ta med gutta som vil hoppe mer ned til oss for å knuse gjennom progresjonen.

[Dette er andre gang hele hopplandslaget med stab tar fallskjermkurs som en del av sesongoppvarmingen. Sist var i '93, da fartsglade Trond Gøran

Pedersen dro med seg Espen Bredesen, Helge Brenderyen, Bjørn Myrbakken & co til et stort AFF kurs på Åra før OL på Lillehammer. Brenderyen og Myrbakken fortsatte med fallskjermhoppingen i flere sesonger. Trackingen og reserve-trekkene huskes godt – best erindrer vi kommentaren til Brenderyen, godt støttet i en brun flaske rundt bålet "Æ e'kje idrettsutøver, æ e skihopper". Red.]

HOPPVECKAN I SUNDSVALL

GÖRAN ÉL PIDD PEDERSEN **TEKST**
TERJE HOLTEN **FOTO**

Først litt historie: På 80- og begynnelsen av 90-tallet ble det arrangert Nordkalottreff i Vindeln i Sverige. Jeg tror arrangøren var Umeå Fallkermisklubb og at dette foregikk på en nedlagt stripe i skogen.

På begynnelsen av 90-tallet fikk ikke UFK lov til å hoppe der mer, og Nordkalottreffen ble nedlagt. Hoppere fra både Bodø og Rana brukte å legge sommerferien dit og begynte nå å lete etter et nytt felt de kunne dra til. Noen hoppere dro med et lykketreff til Sundsvall, nærmere bestemt Bänkås hoppfelt for å treffe noen hoppere de hadde blitt kjent med på Nordkalottreffene. De

hadde det så bra at neste år var det en liten gjeng som dro til Sundsvall.

Dette var på midten av 90-tallet, og hvert år har "Hoppveckan" i Sundsvall blitt større og større. Gjengen som har tatt turen fra Bodø og Rana har også blitt større og større. Nå er uke 29 spikret inn i ferieplanen til alle selvstendige hoppere i Bodø.

Jeg og Vegar ankom senere en resten av ekspedisjonen i år. De andre begynte å hoppe på onsdag, mens vi kom på fredag morgen. Vi hadde kjørt hele natten fra Bodø, så det var greit med litt værholding først, sånn at vi fikk sove litt. Når vi våknet til fikk vi høre at vi hadde gått glipp av fete hopp, bra velkomstparty og filminnspilling. Svenskene hadde i år funnet ut at de skal vinne Stockholm Filmfestival

(www.headdown.net) og trommet sammen alle på feltet for å være med på filmen. Jeg kan ikke røpe innholdet, men at deltagerne hadde hatt det gøy var det ingen tvil om.

De neste dagene var det planlagt ballonghopp, dette ble dessverre kansellert p.g.a været. Men vi hadde nå to stk. AN-2 som stod klar til vår disposisjon. Første løftet om morgenen var som regel full av hoppkåte nordlendinger. Været var ikke det beste dette året så årets hit var golfsimulator. At noen var mer erfarne enn andre var lett og se.

Til "Hoppveckan" kommer det hoppere fra Nordland og fra svenske naboklubber. Umeå FSK er rutinerne når de drar på tur, så de tar med seg sitt hoppfly nedover til Sundsvall. I fjor betalte det seg bra når

Sundsvall fikk snag på sin AN-2. Tidligere i år svidde brannmannskapet på flyplassen i Umeå av to vinger under en brannnøvelse. Så det er kanskje tryggere for dem å ta med maskinen når de hopper på andre felt...

Under "Hoppveckan" får vi hoppe litt større formasjoner enn det vi har mulighet til med vår C-182 som vi hopper fra i Bodø. I løpet av uken ble det gjort noen skikkelige gromme åttemanns formasjoner. Til slutt klarte vi å bygge dem så raskt, at selv om skydekken lå i 6.000 fot på siste løftet en dag, var det ikke den ringeste tvil om at vi skulle dra av en åttemanna. Vi gjorde også et forsøk på en 16-manna fra to fly, men alle kom dessverre ikke inn.

Sundsvall er også plassen for å prøve noe nytt. Roy ble lurt med på CRW av en

'05

HVER SOMMER DRAR BODØ
FALLSKJERMKLUBB PÅ BESØK TIL SINE
VENNER I SUNDSVALL.

svenske, og at han skulle bli så glad av et hopp uten frittfall hadde jeg aldri trodd. Mannen glødet som en veldig fersk eks-jomfru i flere dager.

Ørjan skulle ta sitt første shortshopp. Med på kjøpet fikk han utelanding type "Høyt Tre". Det ble ensomt der oppe, så han bestemte seg for å klatre ned og lete etter de som lette etter han. To meter ned fra riggen oppdaget han at treet ikke hadde greiner. Det ble en lang og smertefull ferd ned til bakken. Og selv om det var den mykeste landingen han har hatt, ble det den som sved mest, bokstavelig talt...

Kveldene på feltet blir som regel veldig sosiale. På Bänkås er det klubbhus med dusj og badstu, noe som tas for en selvfølge i Sverige. De har også badestamp, og den er varm hver kveld. Når det er behov for litt nedkjøling tas verdens billigste partytriks fram: En glatt presenning og såpevann.

Å sette kasse er lukrativt i Sverige. Joachim hadde fått med seg dette. Glad og fornøyd kjøpte han superbillig øl i butikken sånn som han gjør i Norge. Han troppet opp på feltet med et lurt smil, og når øllampa ble tent, satt han kassen. Alle var gla og fornøyd helt til en observant svenske utbrøt følgende: Men va fan! Norrbaggen har jo caset lettö!l

At våre svenske venner kan det med grillmat er ingen myte, og på den andre onsdagen bød de til grillfest. Maten var svinaktig god, og det

var flere enn jeg som måtte begynne å regne på wingloading før vi torte å forsyne oss på nytt igjen. Senere på kvelden dro de fram en karaokemaskin og storskjerm. Jeg tviler på at artister som Aha, Bjørn Afzelius, Roxette, Queen og Metallica hadde vært stolt over vår tolkning av deres låter, men vi hadde det utrolig gøy!

De to siste dagene av boogien regnet dessverre bort. Dårlig vær var gjennomgangstema i år. Nå var det riktignok flere gode hoppdager, men noen dager fikk vi bare klemte opp noen få løft. På tross av dette passerte vi 1.000 hopp. Neste år drar vi selvfølgelig nedover, for selv om det ikke blir all verden med hopping har vi det alltid artig på Bänkås.

Hej då!

DET GODE

HVEM KAN GARANTERE GODT SOMMERVÆR I NORGE. INGEN. HVA GJØR DU

EMPURIA LOCAS (KARI BERG OG INGUN BERGET-JOHANSEN) **TEKST**

Etter en aldri så liten flytur, slår varmen imot oss på flyplassen i Barcelona. Med aircondition i bilen og Ampuriabrava såååå nær, er det lett å la spanske rytmer og gasspedalen få frie tøyler...

Hvis du ikke allerede sitter og vugger etter musikken med et smil rundt munnen og samtidig ser for deg en bitte liten fullstabelt blå Fiat – ikke les videre...

Da er ikke artikkelen ment for deg.

Hvis du derimot allerede har tittet rundt deg et par ganger, i redsel for at arbeidskollegaer tror du ser på ufine magasiner – les videre. Da er du mest sannsynlig en innbarket boogiehopper allerede, eller på god vei til å bli en – og skjønner at vi faktisk ikke er gale, tross historien nedenfor. Vi er bare boogie damer,

som kommer med noen boogietips fra virkeligheten.

Hva er et godt boogie hoppfeit?

- Kort vei til Barcelona (og tyrefekting for de som ønsker det...)
- Gode tilbud for kveldsaktiviteter: artige BBQ's av local's med flashback fra organisere fra Grenlandsboogier, jazz konserter i Rosas, tapas i nærheten, og beach festene du bare ikke tør gå glipp av...
- Billig og bra bunkhouse, mat, vin...
- Å slippe å stå opp kl 0800 for å få fire hopp. Du kan faktisk komme rett før kl 17.
- Å slippe å smiske med pakkere for å slippe å pakke sjøl.
- Å slippe å ta med deg dunjakka.
- Å slippe å tite opp og vurdere skydekktet, før du setter deg på løft.
- Å slippe å bekymre seg for om det er varmt vann i dusjen.
- Å slippe badstu for å bli varmet opp.

- Å slippe å gå i de samme "tabbene" kveld etter kveld. Aktivitetstilbudet er så mangt og så mange.
- Å slippe bare å drømme om beach'n. Ta den mellom tredje og fjerde løft.
- Å slippe i desperasjon å sjarmere deg til en massasje. Du kan faktisk betale for det. Massøren har egen hytte på feltet.
- Å slippe å vente til siste løft for å få seg litt kald rosèvin. Bare du selv har kansellert...
- Å møte folk du ikke forventer... (Dromnes family hilser sikkert).

Hva er god boogie hopping?

- Å slippe en tre timers planlegging.
- Hoppkvalitet, ikke -kvantitet.
- Mange organisere som er sultne på alt annet enn AFF og tandem.
- Stort landingsområdet og fin landingsvind (kanskje litt for fin til tider...).
- Få langtidsperspektiv på fallskjermkarriere'n... (Montsy på 72 år, tidligere spansk landslagssvømmer.

BOOGIE-LIV

NÅR DU ER USIKKER PÅ SOMMERVÆRET I NORGE. DU REISER TIL EMPURIA!

Startet å hoppe for bare noen år siden, fordi hun bestemte seg for å fly med duene, istedet for å mate de med venner i Barcelona. To instruktører løp noen 100 meter ved hver landing for å "redde" henne med en tandemcatch fra en gammel Furrysom til og med Nagel hadde blitt misunnelig på. (Dama doblet alltid våre hopp per dag... Hallo? Det betyr bare at vi har en potensiell aktiv fremtid i møte...)

- Gode pauser med spennende lunsjer og dedikert pool tid.
- Ettermiddags"nap" i hangaren. Helt nødvendig og avgjørende, tross blikkene når lokomotivet Kari satte igang.
- Pakkere som stiller opp også utenfor pakkejobbing! Når vi trenger hopp-kamerater, så stiller pakkerne alltid opp.
- Konstruktive og til tider grusomt kritiske tilbakemeldinger på latmannshopping gjør susen for lærekurven. Og for den som ikke trodde at man kan lære gamle hunder noen nye tricks – he-he-he...

Tips under litt artige vindforhold

En smakebit av Barcelona er faktisk mulig på under en dag. Turen tar bare en time og 15 min (en time og 30 for gutter som kjører raskt), og for de med litt spesielle interesser, les Kari, er tyrefekting å anbefale. Ingen klarte seg igjennom tre okser, som i følge presidenten i norsk tyrefektingforening var bemerkelsesverdig bra – de fleste klarer bare en, før steintrappa utenfor blir superfint tidsfordriv. Kari var nesten umulig å løsrive seg fra siste og sjette okse, som faktisk i tillegg var så dårlig at den ble byttet ut med en ny en. Forstå den som kan...

Undervels

Bestill ny hjemreise dersom værmeldingene (tross boogieavslutning på Æra), gir klarsignal for det, men stå over Ryan Air. Erfaringene våre er at det både er dyrt (med overvekt på fallskjermutstyr), dårlig og altfor maaaaange barnefamilier... Man

kommer dessuten til feil flyplass – altså ikke der hvor bilen er parkert. Forsøk riktignok å få lagt inn litt supermercado shopping. Til tross for at man kan risikere å tape litt av sexappealen med deres utvalg, er vrang truser oppskrytt.

Pakketips

Øreplugger – det må med (spør stevneleder på NM)!

En avslutningshistorie...

Slutten av alle nr 2

– Akkurat kommet på hoppfeltet. Klokken er 1700. Kari og Ingun sitter og spiser lunsj. Fantastisk deilig mozarellasalat. En av instruktørene prøver å få kontakt. "Vil dere hoppe". "Claro que si..." Bartenderen sier ja til å passe salatene og Pepsi'n mens vi skal finne ut hva som skjer. Vi tusler – i normalt boogie tempo – mot hangaren. Tror vi har all verdens tid, men ...Nopp!... "5 min call... 5 min call". Vi skal hoppe

4'er, men fjerde mann er ikke helt ferdig med tandemmen ennå. Jentene oppdager at cypres og utstyr ikke har vært i luften den dagen... Først skal det selvsagt dirtdives. "Bårrrding call.. bårrrding call". Utstyret må hentes... Nei, exit'n er ikke testet fra mock-up'n... Løping inn i hangaren (ja faktisk!). Puh! Vi rakk det. Og vi gjorde et fantastisk hopp! Moralen er: Selv i Spania modus – skru cypres'n på i god tid før lunsj. Så slipper du å stresse.

Ny tur i høst for de som vil være med: 14. – 21. oktober.

Med vennlig hilsen

Boogie speakers for SSS

BOOGIE QUIZ

For alle som har vært i nærheten av Kari med VG eller Dagbladet for hånden, vet at gode stunder inkludere alltid quiz... Til neste FRITT FALL, utlyses herved en boogie quiz: Hva står SSS for?

LUFTSPORTENS DAG

2005

SØNDAG 12. JUNI 2005 VAR DET
SOMMERÅPNING AV NORSK
LUFTFARTSMUSEUM I BODØ.

TERJE HOLTEN **TEKST OG FOTO**

I den anledning var fallsjermklubben invitert til å gjøre oppvisning for publikum. Vi leide inn Cessna Caravan med god økonomisk støtte fra museet, og tre løft var booket. Det var til og med tre karer fra Oslo som hadde tatt turen oppover til Bodø for å få med seg den skjønnne naturen rundt Bodø (noe annet enn uendelig granskog), og leke med nye venner. Værgudene stod oss bi og det kunne ikke blitt en bedre demo foran 1.500 tilskuere. Dagen ble avsluttet med BASE-hopp fra Børelva av våre tre venner fra Oslo, med god hjelp fra lokale hoppere i BOFSK. Spesielt takk til Per som stilte opp med båt for å frakte både hoppere og tilskuere til og fra det skogbelagte landingsfeltet.

Taking Human Flight To The Next Level™

PROTRACK™

AUDIBLE ALTIMETER & FREEFALL COMPUTER

Available at Your Favorite Dealer

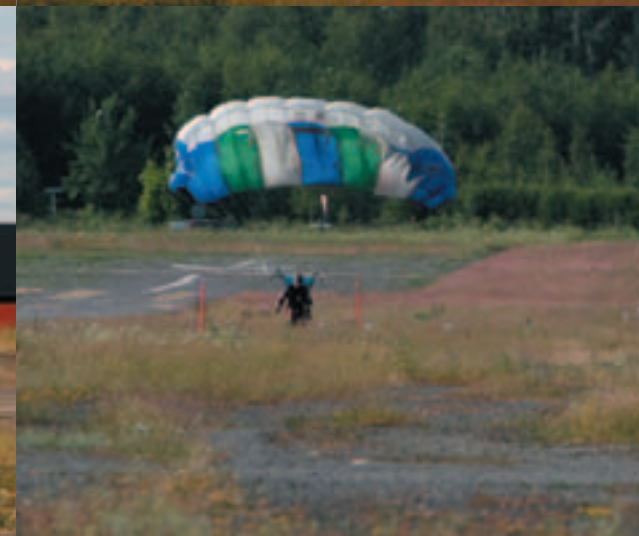

Larsen & Brusgaard

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 46 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 46 24 90 www.L-and-B.dk

PRESKONKURRANSE MED MOTORFLY, SEILFLY OG FALLSKJERMHOPPERS PÅ LIKEVERDIG GRUNNLAG OG MED SAMME LANDINGSMERKE.

ERIC FRETTEM **TEKST**

Den 6. juli arrangerte HaGL fallskjermklubb og Hedmark flyklubb felles landingskonkurranse på Hamar flyplass. For første gang, i hvert fall i Hamar Flyplass historie, kanskje for Norge, og kanskje til og med hele verden (?), deltok motorfly, seilfly og fallskjermhoppere i en og samme konkurranse, hvor målet var å lande på det samme merket, et merke streket opp på tvers over hele flystripa og godt utover banekanten.

Værgudene la denne onsdagskvelden alle sine elementer godt til rette for oss. Deilig sol og varmt og litt, men ikke alt for mye vind. En herlig dag som skapt for luftsportsaktiviteter. Planen hadde vært å samle de tre store gruppene brukere av Hamar flyplass til en felles sosial samling med felles konkurranse, grilling og sosialisering. Og gjett om det fungerte!

Resultatet ble et herlig sammensurium av motorflygere, seilflygere og fallskjermhoppere som bygde seg en base langs flystripa, rett utenfor der den store konkurransen skulle avgjøres i all vennskapelighet; ved selve landingsmerket som alle skulle lande på. Flott utsikt for alle deltakere og tilskuere.

Stoler, benker og bord ble båret og trillet ut til sitte- og spiseplasser. Tønnegriller ble tent, og matosen stod i været sammen med godt drikke og veldig så hyggelige mennesker fra forskjellige luftsportsgrener i herlig skjønn forening. Her fikk vi et godt innblikk i hverandres interesser og alle var nysgjerrige på hverandre og veldig happy med det vi opplevde! Flyklubbens motorflygruppe stilte med flere fly. Den mest bemerkelsesverdige kan vel sies å være NLF/ NAK's Piper Cub, av den tidligere militære typen. I tillegg var to helt ordinære Cessna 172 representert. Seilflygruppen i samme klubb stilte med slepeflyet sitt, en Rallye, og et seilfly av typen Blanik. Begge var selvsagt med i konkurransen.

HaGLs fallskjermfly stilte selvfølgelig, og to drevne

fallskjermflypiloter deltok med motorflylandinger samtidig som hopperne hoppet ut og gjorde sitt for en verdig deltakelse.

Selve landingsmerket var ganske enkelt en strek på tvers over flystripen. Denne ble forlenget godt ut i banekantens mykere underlag for best egnet landingsplass for oss fallskjermhoppere.

Så tegnet vi opp streker 5, 10, 15 og 20 meter foran og etter streken, og ga deltakerne "prikker" (straffepoeng) for landing i de forskjellige sonene.

Til sammen var vi 22 konkurrerende fra de forskjellige luftsportsgrenene denne ettermiddagen/kvelden, noe vi må betegne som svært bra! I tillegg var det mange flere som ikke deltok i konkurransen, men de gjorde seg heller bra sosialt.

Vi nøler overhodet ikke med å kalle denne happeningen for en knallsuksess, og det frister så absolutt til gjentakelse. As a matter of fact; vi gjentar dette, og gjør et forsøk på få det til på et mer permanent basis. Nå gjenstår det å evt. gjøre de justeringer som skal til for at alle skal synes at konkurransen er mest mulig rettferdig, at arrangementet gir den rette uhøytidelige samlende stemningen, så flest mulig kommer igjen, og igjen, og igjen.

Lyst til å være med i denne uhøytidlige konkurransen? Sjekke hjemmesidene våre for nærmere informasjon. Alle er selvsagt hjertelig velkomne for deltakelse både i og utenfor konkurranse enten dere flyr flymaskiner med eller uten motor, eller dere hopper ut fra dem.

Resultater? Jada det ble resultater av det også, helt uhøytidlig selvsagt, og listen den ser slik ut: hmm... tjah... jeg har ikke noen liste her... hehe... men vi var tre fallskjermhoppere og en seilflyger som delte førsteplassen, ellers ble det en jevn fordeling av diverse motor- og seilflygere og oss fallskjermhoppere.

JOIN IN EUROPE'S
LARGEST WINTER
BOOGIE.
www.skydiveempuriabrava.com

x-mas boogie
24-12/01-01

x-mas boogie '05

- Beech 99, 2 Twin Otter & 2 Pilatus Porter
- FS Organizers for all levels
- Freely organizing by Babylon
- Multi-aircraft formation loads
- 10-way speed star competition
- End of year beach jumps
- Boogie highlights every night on DVD
- Tombola, +10.000 € in prizes
- Live music every night on the DJ
- Large variety of demo equipment

skydive
empuriabrava
www.skydiveempuriabrava.com
Tel. (+34) 972 45 01 11
17407 Empuriabrava - Spain

GØRAN PEDERSEN **TAKST**
TROND BOLSTAD **FOYO**

Det er kanskje lett å tenke at det er bare hoppere med ambisjoner som drar på organisert hopping. Jeg syns ikke det, eller, min ambisjon er å bli flinkere, så derfor har jeg begynt å oppsøke hoppfelt og boogier som tilbyr coaching.

Jeg har oppdaget at i løpet av mine første 300 hopp (uten coaching) så har jeg fått en del uvaner, så jo tidligere i hoppkarrieren, jo bedre.

Landslagets FS-skole tar imot hoppere på alle nivåer. For de med lite erfaring er fokus på kroppsstilling og sikkerhet, mens de med mer erfaring får andre utfordringer. For eksempel trening på sidesliding, outfacing osv.

En vanlig dag på FS-skolen starter med å gå hoppet vi skal gjøre, så kryper vi

hoppet, så går vi hoppet en gang til. Dette gjøres grundig, og alle får vite om det er noe spesielt en bør passe på i alle faser av hoppet.

Så er det tid for å gjøre hoppet. Og siden alle vet hva vi skal gjøre så bruker hoppet å bli veldig bra. Når vi har pakket så ser vi hoppet på video, og får en bra tilbakemelding på hvordan vi utførte hoppet. Hoppet gjøres en gang til, og som regel blir det et kanonhopp fordi vi har fått gjort de småjusteringene som skal

til for å få det bra til. På en dag så gjøres det kanskje rundt seks hopp, der det er tre forskjellige hopp som gjøres to ganger.

Det er utrolig å se hvilken framgang man kan ha på et par hopp, eller en dag eller en uke! På et hopp

så gjorde vi 17 poeng, etter en liten debrief og litt justeringer så gikk vi opp og gjorde samme hopp en gang til. Da klarte vi 23 poeng!

Det er utrolig lærerikt å hoppe med landslaget. De byr på mye av seg selv, og lærer villig bort det de kan. Uansett om det er hopping, utstyr eller livsfilosofi det er snakk om. De tar også veldig godt vare på elevene sine. Det så vi når Roy hadde glemt å feste reima til hjelmen sin. Vips, så hadde VB Øivind festet den for han, i fritt fall! Kristin var ikke bedre en at hun tok de fire første poengene på et hopp med visiret åpent, med dette fikset også VB Øyvind på et blunk!

Jeg vil avslutte med å takke Arcteryx, og deltakere på FS-skolen for alle de kanonkule hoppene vi gjorde. Jeg har ikke hatt det så moro på skole noen gang! Ses neste år, om det blir på DeLand, eller i Norge vites ikke.

SKAL DU
DRA PÅ
FS-SKOLE?

HVORFOR
DET?

Var svaret jeg fikk når jeg fortalte en kompis hva jeg skulle gjøre i ferieuka mi i august.

CYPRES 2 CYPRES 2

The worlds best AAD service crew.

The CYPRES 2 service

- only every 4 years
- includes comprehensive factory maintenance
- includes all updates (hardware and software)
- includes preventative measures
- includes battery good for 4 years
- price remains the same as for CYPRES 1 - but battery for free

Proven 2-stop strategy
for 12 year races.

www.cypres.cc

EN GOD KROPPSTILLING ER UTGANGSPUNKTET FOR GODE FERDIGHETER I FRITTFALL. HAR MAN EN RIKTIG KROPPSTILLING, KAN MAN BRUKE LUFTEN TIL Å FLY KROPPEN PÅ EN RASKERE OG MER EFFEKTIV MÅTE.

KROPPSTILLING

-Hvis man kan fly sin egen kropp kan man fly hva som helst

ØYVIND BUER **TEKST**
TORE BUER **FOTO**

Skal man utvikle seg som fallskjermhopper bør man derfor gå tilbake og se på kroppstillingen sin, før man begynner å jobbe med svingteknikker og andre bevegelser. I prinsippet er det nokså enkelt å bevege seg i frittfall. Vi har en kropp med armer og bein som vi bruker som en vinge mot luften vi flyter på. Med en avslappet og symmetrisk kroppsstilling vil vi falle rett ned. Med kun små endringer i kroppstillingen kan vi svinge, gå framover eller bakover, til siden, opp eller ned. Men dersom man skal kunne gjøre dette raskt, effektivt og presist, har jeg en del tips man kan fokusere på for å få til det.

The Exaggerated Praying Mantis Position

Kroppstillingen de beste formasjonshoppene i verden bruker i dag blir ofte kalt Mantis, etter insektet med samme navn. Fallskjermhopperne har i denne stillingen samlet albue foran skuldrene, og senket dem ned på nivå med hoftene. Akkurat som insektet holder forarmene sine. Denne kroppstillingen har også blitt kalt Sphinx, men det bildet blir litt feil da vi absolutt ikke ønsker å trekke armene inn under overkroppen slik Sphinxen ligger.

Kroppsstillingen ligner på den stillingen vi gjerne har når vi ligger på gulvet og ser på fjernsynet. Vi har da albue i gulvet foran oss og hviler hodet i hendene. Overkroppen og hodet er hevet over resten av kroppen som ligger på gulvet, med hoftene som laveste punkt. Dette gir god oversikt over hva som skjer foran oss, noe vi også ønsker når vi ligger i frittfall.

Når vi ligger i Mantis har vi altså armene foran oss og hodet høyt. Vi har god oversikt med en behagelig, avslappet press fra hoftene videre til overkroppen, og armene

spiller en mindre rolle for selve flyvingen av kroppen. Armene kan derfor frigjøres og brukes til mer enn å manøvrere med. Armenes funksjon vil derfor i hovedsak være å plukke opp grep i FS-hopping eller til å gi tegn til eleven som AFF-hoppmester. På den andre siden vil dette føre til at beina blir et betydelig viktigere redskap for å bevege seg på.

Beinstilling

I motsetning til manøvreringsteknikken vil lærer som elever med mye bruk av armer, er viderekommende bevegelser bygget opp rundt beinbruk. Akkurat som på bakken beveger vi oss raskest når vi bruker beina. Dessverre har vi ofte mindre kontroll over beina enn armene, både fordi finmotorikken er mer utviklet i armene men også fordi vi ser mer av hva som foregår foran oss. Mye konsentrasjon og øvelse er derfor viktig for å få til en bra beinstilling.

Tidligere i artikkelen skrev jeg at vi ønsker å ha hoften vår som laveste punkt. Hoften er som kjent senterpunktet på kroppen vår, og for balansens del er dette viktig. Mens vi svinger rundt på himmelen er vi avhengig av å ha en avslappet men god press i hoften. Vi kjenner alle bildet av badmintonfjæra som detter rett ned, men vi kan også se for oss snurrebassen som spinner rundt senterpunktet sitt i det lille punktet som berører bakken. Akkurat sånn som vi ønsker å spinne rundt i senterpunktssvingene våre. Videre ønsker vi å ha lårbena våre tilnærmet parallellt med bakken, men for at hoften skal

være laveste punkt ønsker vi å heve knærne noe.

Gjør deg ustabil

På samme måte som vi samlet armene ønsker vi også å samle beina. Avstanden mellom knærne bør ikke være mye bredere enn skulderbredden din. Dette gjør at vi blir litt mer ustabile, men det du offer av stabilitet kan du ta igjen i fart senere. (Såfremt du ikke blir så ustabil at du tumbler...) Med litt øvelse kan du bevege deg fortere fordi du dekker en mindre overflate (kombinasjonen av smalere ben og løftet overkropp), og lik det lille ustabile akrobatflyet vil du kunne fly rundt på himmelen med en mye større presisjon, nøyaktighet og hastighet. Denne teknikken gjør også at de beste hopperne kan bevege seg fort og dynamisk med den minste bruk av input fra beina. Noe som igjen gjør du kan svinge enda fortere med litt mer input...

Strekk på vristen!

Det absolutt beste tipset jeg kan gi alle hoppere er å strekke mer på på vristen. Det høres banalt ut, men denne lille detaljen utgjør ofte forskjellen på en god og dårlig kroppsstilling. Det kan ikke gjentas for ofte hvor viktig dette er. Strekk det du kan på vristen så leggkrampen tar deg, krøll tærne inne i skoene dine, løft tærne så høyt opp bak deg du bare klarer eller forsøk å trække gjennom bunnen av bootiesene på hoppdressen din. Da forstår du kanskje også hvorfor det første vi tøyler på morgningen

etter en lett oppvarming er nettopp leggmuskelen...

Det med å strekke på vristen gjør flere gode ting for kroppsstillingen vår. For det første får vi mye bedre følelse med beina våre dersom tærne er det høyeste punktet på baksiden av kroppen vår. Vi har mye mer følelse i tærne enn i resten av beina. Når vi skal begynne å bruke beina til å bevege oss, er det mye lettere å ha kontroll med strekk på vristen. I tillegg vil strekk på vristen gjøre at vi får mest effekt ut av bootiesene våre. Vi strammer bootiesene og får en kraftigere og stivere vinge. Strekk på vristen vil også gjøre at bootiesene kommer ut i vinden bak oss og øker effekten på beinbruken.

Det verste vi ser er booties som er stallet ut og ligger i turbulensen over knærne og lårene, fordi man glemmer å strekke på vristen. En videre følge av dette er ofte at hælene blir trukket mot rompen vår, knærne dropper ned og hele benstillingen blir gal. Strekk på vristen hjelper veldig dersom man skal få løftet knærne over hoftenivået som jeg beskrev tidligere. Bare prøv å løfte knærne fra bakken når du ligger på gulvet. Strekker du på vristen går det lett som en lek!

Større motor

I og med at vi har løftet overkroppen og senket armene i Mantis, er vi også avhengig av å strekke på beina for å oppnå likevekt mellom over- og underkropp. Gjør man ikke det begynner man lett å gå bakover. Strekker man godt på vristen trenger man ikke legge mye fokus på å strekke på beina da dette ofte går av seg selv. Dette illustrerer også hva som gjør Mantis til en så fantastisk kroppsstilling. Prøv å se for deg hvordan vi ønsker å ligge i Mantis. Vi har redusert den prosentvise overflaten til overkroppen ved å løfte oss opp, mens vi har økt den på beina ved å passe på at vi

fanger mest mulig luft der. Beina står for mesteparten av overflaten vår, og vi har på mange måter fått en mye større motor til å bevege oss med. Fantastisk, ikke sant? Kroppstillingen skal være behagelig! Når man ligger i Mantisstillingen skal du ha en komfortabel og passe avslappet press. En stiv og rigid posisjon vil gjøre at du ikke flyr så smooth som du ønsker. En korrekt kroppstilling vil i tillegg gi deg en større spennvidde i fallhastigheter. Du skal kunne klare å justere fallhastigheten din begge veier relativt til de du hopper med når du ligger i en nøytral Mantis. Ideelt sett bør du befinne deg i midten av spennvidden av fallhastighetene dine. Føler du at du ikke klarer å falle fort nok, vil litt bly i et blybelte hjelpe deg til å flytte spennvidden din til et nivå som passer de du hopper med. Faller du fort, vil en god kroppstilling gjøre mye for at du skal falle saktere. Samle og strekk på beina for å gjøre overflaten din større og fange mer luft. Ikke bli fristet til å slippe ut luften du kan bremse med ved å spre beina og senke knærne. Det er heller ikke til å komme bort fra at det alltid vil være en fordel å spise litt mindre og trene mer for å gå ned i vekt. Bly er billigere enn mat... Ellers kan valg av stoff i fronten av hoppdressen din være med på å øke eller senke fallhastigheten din.

Hoppdress og Seletøy

En god hoppdress vil forsterke den positive effekten du vil oppnå ved forbedret kroppstilling. Hoppdressen må passe bra så du kan bevege deg uhindret. Den må ha gode grep, være nøyaktig så lang at du kan kjenne bunnen av bootiesene og ha stramt stoff fra kneet til til tærne, altså stramme bootieser, når du strekker på vristen. Aller helst bør den være sydd til kroppen din. De nye bootiesene vi har utviklet i samarbeid

med Bjørg på SkyDesign Collection det siste året kan jeg anbefale på det varmeste. Jeg har aldri hoppet med en dress som gir meg bedre kontroll ved absolutt alle bevegelser. Når vi kommer til seletøyet vil ikke noen av produsentene gjøre deg til en bedre hopper. Kjøp heller rimelige eller brukte rigger og hopp mer! Men forsøk å unngå å hopp med en rigg som ikke passer eller hindrer deg i å bevege deg. Særlig tynne små jenter med litt store rigger kan ha problemer med å oppnå en god kroppstilling. Enten klarer de ikke løfte overkroppen da de stanger hodet i toppen av riggen. Eller så er den så lang i forhold til kroppen at den henger langt ned på rompen. Tenk på dette ved kjøp av nytt eller brukt utstyr.

Ellers er det også forskjeller fra produsent til produsent når det gjelder hvor smalt riggen sitter rundt skuldrene, hvor godt den sitter rundt livet og om de har en god cut-in på baksiden av riggen. Det er ikke behagelig med en rigg som sitter løst

på ryggen og som vinger ustabilit på ryggen mens du beveger deg. Pass også på at yoken (den delen som går rundt nakken og over skuldrene dine) ikke er for stram eller vid. Sitter riggen din for langt ut på skuldrene dine vil dette hindre deg i å bevege deg og bruke armene. Det er ikke en tilfeldighet hvilken seletøyprodusent vi bruker, og vi har valgt den som er mest komfortabel og gir mest bevegelighet.

Fokuser på kroppstilling tidlig

Ideelt sett bør man lære og venne seg til

en god kroppsstilling så tidlig som mulig. Gjerne rett etter endt AFF progresjon. Det er mye lettere å lære seg riktig teknikk med en gang enn å endre allerede innlærte uvaner og feil. Det er heller ikke veldig vanskelig å lære seg Mantis kroppstilling. Prøv deg litt fram på egenhånd. Kjenn etter hva som føles bra og når du klarer å bevege deg mest effektivt. Hver gang du har anledning eller ligger stille og venter på andre, så fokuser på kroppstillingen. Bruk gjerne video for å se hvordan du ligger i luften. Filming på level gir deg et veldig bra bilde av hvordan frittfallstillingen din er. Oppsøk instruksjon og spør mer erfarne hoppere. FS-skoler og Basicer gir deg en grundig innføring i kroppstilling og vi

garanterer at alle vil bli bedre fallskjermhoppere etter kun få hopp. Jeg har selv gått skrittene fra FS-skoler via Basic

til Advanced Basic og kan ikke si at jeg angret på det akkurat. Ikke bare er det gøy, men du lærer vanvittig mye.

Jobb med kroppstilling på alle hopp. Og til AFF-hoppmasterne jeg ertet på meg i forrige nummer kan jeg anbefale å begynne å debriefe hverandre. Ofte har dere video med dere, men skjelden ser eller hører jeg at dere debriefer dere selv. Bruk den muligheten dere har til å utvikle dere videre. Jeg sa aldri at dere var dårlige instruktører, men jeg påpekte at dere ville bli den instruktøren med best kontroll i luften dersom dere fokuserte mer på egne ferdigheter. I og med at kravene til å score poeng i FS-hopping ble fjernet fra

håndboken for instruktører (nettopp fordi kun få av instruktørene oppfylte kravene...) er jeg spent på hvordan utviklingen på frittfallferdighetene til instruktørene vil bli. Den som er uenig i at man får bedre kontroll i luften ved å fokusere på kroppstilling og basic ferdigheter, skulle jeg likt å høre fra. Alle hoppere har masse å lære.

Og til kameramenn som skal filme FS-hopping. Skaff dere booties, lær dere å fly med dem, fokuser på kroppstilling dere også. Teknikkene er akkurat det samme, selv om man har kameradress med vinger. Det er ikke uten grunn at vi har tatt med Jan Terje i vindtunnelen, og latt han fly med FS-dress. De kameramennene som er flinkest til å fly med beina er som regel de som filmer best i luften. Det er også synd å se at det ofte er kameramenn som avgjør hvor mange poeng lagene scorer i NM. Det må da være gøy å være den ettertraktede kameramannen som alle vil bruke i konkurranser, og som kan garantere for at alle poengene blir med på videoen.

Tren på bakken

Til alle andre hoppere kan jeg bare anbefale å begynne å tørrtrene. Legg dere ned på gulvet og forsøk dere på Mantis kroppstillingen. Det er ingen hemmelighet i fallskjermhopping at de som fokuserer og forbereder seg best på bakken, er de som utvikler seg raskest i luften. Forsøk å se på video eller bilder av andre hoppere og prøv og kopiere dem. Du kan sikkert bli en bedre sjåfør av å se Petter Solberg kjøre rally, selv om du bare har en liten hvit golf selv. I neste Frittfall vil jeg fortsette med en innføring i forskjellige bevegelsesteknikker som senterpunktsvinger, sidesliding, fram- og bakoverbevegelser, endring av fallhastighet og kombinasjoner av svingteknikker; såkalte superpositioning moves.

ØYVIND

DE SISTE 18 MÅNEDENE HAR
JEG VÆRT I TIL SAMMEN 25
TIMER I VINDTUNNELEN I
ORLANDO OG I PARIS.

ENDRE JACOBSEN,
LUDENSFREEFLY **TEKST OG FOTO**

Ti av timene har vært for egentrening og 15 timer instruksjon av andre. Jeg ser nye muligheter i freeflying med tunnelflyving og jeg vil bruke mer ressurser på tunnel de neste årene. Med to vindtunneler som åpner i England vil flere norske hoppere få muligheten til å teste ut hemmeligheten med disse avsugene og hvorfor alle snakker om dem.

Vindtunnelen gir deg muligheten til å få flydd mye og intensivt på kort tid, og er et uvurderlig hjelpemiddel dersom du har lyst til å hevde deg nasjonalt og internasjonalt i konkurranser eller om du har lyst til å lære

mer fortore. Vindtunnelen er et superbra sted å trene basics, og i starten vil du ha mest utbytte jo mindre erfaring en har. Det vil si før en har tilegnet seg noen uvaner. Vindtunnelen er et billig sted å lære seg teknikk sammen med instruktør. En betaler for tunneltiden og det instruktøren skal ha, og slipper en ekstra slot som fra fly. Det at en betaler for tunneltid og ikke sloter, gjør også tunnelen et billig sted å trene for lag, enten det er freeflylag eller FS-lag.

Første gang i tunnelen må en starte på magen for å tilvenne seg det nye miljøet. Luften er den samme, men det føles helt annerledes på grunn av veggene og lyden. Freeflyere med mer erfaring må ha litt tålmodighet fordi en må starte på nytt igjen

i tunnelen. Det vil derfor gå litt tid før en føler en lærer nye ting. Når det er sagt, så er det ikke dumt for freeflyere å lære seg noen triks på magen også da dette er en av mange andre orienteringer en kan fly på i luften.

Før en går inn i tunnelen er det viktig å ha en god plan på hva en skal lære med klare mål og en klar oppfatning av teknikker. En starter derfor hver session med å møtes noen timer før tunneltiden, med tørrtrening og planlegging. Uten en god plan og instruksjon kaster en fort penger ut av vinduet da tiden i tunnelen er intensiv. I tunnelen ruller man på å fly, og en bytter på å fly to minutter av gangen. De andre sitter da rett utenfor og venter på tur og har tid til å

tenke på hva en gjorde og hva en kan forbedre, samtidig som en har muligheten til å se på de andre og ta opp ideer fra dem.

Fremgangsmåte ny orientering

Når en begynner med en ny orientering, får en mindre hastighet på luften, så en starter med å ligge på nettet. Her kan en få input på posisjonen sin, og som instruktør kan en rette på kroppsstillingen med tegn eller ved å fysisk rette på kroppsdelene.

En vil så starte med fremover og bakover bevegelse, samt svinger mens en ennå flyr på nettet. Dette for å sikre at en ikke flyr veggimellom, og for å overbevise sikkerhetsinstruktøren at en har kontroll før en får mer vind å fly på.

WINDTUNNELLEN

Når en har kontroll her og kan gjennomføre kontrollerte bevegelser og navlesvinger, får en mer luft. Da har en nok luft til å fly 50 cm over nettet. Her gjentar en fremover-/bakoverbevegelsen og svingene. Når dette sitter lærer en å falle saktere og raskere, samt evt. side-slipping. Med vegger som referanse vil en få kontant tilbakemelding på om en faller rett ned. En vil også lett se hvor mye input som skal til i de forskjellige bevegelsesretningene.

Etter å ha lært seg de forskjellige bevegelsene, vil det neste være å sette det sammen i kombinasjoner, og med grep, slik at en får mer overskudd og ikke trenger å tenke så mye før utførelsen.

Oppskriften som er gitt her gjelder

også i store trekk når en går videre til nye orienteringer som ryggflyving, headup eller headdown i tunnelen. Før en får fly head-up i tunnelen må en vise kontroll på magen og ryggflyving. En må også vise kontroll i overganger fra en orientering til en annen på forskjellige måter. For å fly headdown i tunnelen tar det minimum 4-5 timer tunneltid, og dette bør i utgangspunktet ikke være noe mål for deg i tunnelen. Det er så mange andre ting som er nyttig å lære, som du vil få større nytte av når en hopper fra fly.

En forskjell fra hopping fra fly til tunnel er at du ikke har noe rigg på ryggen. Dette gjør at en kan bruke ryggen ennå mer aktivt i tunnelen enn i lufta. De sammen

prinsippene er derimot overførbart til lufta igjen, så selv med rigg på lufta vil en kunne fly på samme måten. Hastigheten på lufta er også tregere enn det vi er vant til i himmelen, som gjør at en må bruke store dresser og bremse mye. Selve hastigheten vil bli høyere fra fly med tighere dress, mens en kan i større grad benytte samme stillingene. I for eksempel speedrundene i freeflying vil jeg si at det er en fordel å sette ned fallhastigheten. Da vil mange av formasjonene bli enklere og overgangene til de horisontale formasjonene smoothere. Vindtunnelen er et optimalt sted på sikt for å trene speed-rundene.

I løpet av vinteren vil det bli arrangert flere turer til forskjellige tunneler rundt

om i verden, og på årets freefly-basic i Florida var det inkludert 30 minutter tunneltid i prisen. Mange av deltakere kjøpte 30 minutter ekstra og hadde kjempeutbytte av dette.

Vindtunneltid på basisen vår i 2006 vil også være inkludert så nøl ikke med å melde deg på. For mer informasjon om basiser og vindtunnelturer kan du sjekke ut www.ludensfreefly.com.

PÅ EMPURIABRAVA BLE DET SATT
28-MANNS EUROPEISK HEADDOWN
REKORD I JUNI. DENNE SETTER
STANDARDE FOR FREMTIDIGE FREEFLY
BIG-WAYS I EUROPA.

BENIGALE, BABYLON TEKST
KURI (ROLF KURATLE) OG TIM PORTER FOTO

Rekorden ble organisert av team Aria's Ippo (Fillipo Fabbi), Alexandro Ramos og Babylon Freefly School i fellesskap, og i samarbeid med Skydive Empuriabrava. Rekorden var fokuset på et ukelangt freefly arrangement som skal bli en årlig foreteelse.

Utvelgelse

av deltakerne har pågått i flere måneder gjennom treningsleire de to lagene har hatt. Den endelige utvelgelsen ble gjort de første dagene i uken.

80 personer har deltatt på treningsleirene, og 40 av disse ble mer eller mindre utvalgt til å delta. I starten av uken ble alle samlet, de første gruppene ble satt sammen og hoppene brifet. Gruppene vokste gradvis. Gjennom uken ble folk tilegnet slotter, basen ble fastlagt og noen reserver ble plassert på vingene.

Rekordforsøkene

ble gjort fra 16.500 fot fra en Twin Otter og en Beech 99. Etter mye planlegging og bakkeforberedelser ble selve formasjonen endret noe gjennom uken. En 27-manns ble satt allerede første dagen, og planer for en 30-manns ble lagt for neste dag.

De følgende dagene ble det gjort mange forsøk på 30-manns, men den ble aldri komplett. Et par hoppere måtte stå av etter å ha blitt syke, så det ble bestemt å gjøre en 28-manna, basert på en 6-manns stjerne med 3 pod-er med stingere. Formasjonen satt nydelig på det siste hoppet, og fløy i 11 sekunder!

EUROPEISK REKORD -05

I AUGUST VAR DET FREEFLY GIRLS MEETING PÅ SKYDIVE TORTUGA

CHICKS CAN FLY!

STEFANIA MARTINENGO **TEKST**
OLAV ZIPSER **FOTO**

Cathy Bouette fra Babylon Freefly School, Roberta Mancino fra team AriA og jeg fra the 1st School of Modern Skyflying organiserte.

I april ble jeg invitert til Sky Sisters United Convention på Skydive Ramblers i Australia, en superfin event som jeg håper vil bli gjentatt. Da jeg kom tilbake til Italia ble jeg litt nostalgisk og fikk lyst til å organisere et jenteevent i Europa.

Naturligvis liker jeg denne type arrangementer. Ikke fordi det behøver å være en "bare jenter greie", men det er en god unnskyldning for å samle masse jenter på ett sted for å ha det gøy. En annen god grunn er at jeg tror dette er en måte å vise frem

sporten på en ny måte, som kan stimulere flere jenter til å begynne å hoppe.

For noen år siden organiserte en gjeng "babes" et freefly girls event vi kalte Chickie Chick Boogie. Også den gangen var målet bare å gi jenter en sjanse til å møte hverandre, lære av hverandre og å dele erfaringer. Gøy ble det!

Ved siden av moroa husker jeg at vi fikk til noen flotte hopp, som den første uoffisielle fem-jenters headdown formasjonen, et fantastisk 15-jenters tracking inn i solnedgangen hopp og flere fine head-up og blandete hopp!

Med alle disse tankene og minnene på sinnet ble nostalgien sterkere. Jeg kontaktet noen europeiske jenter for å høre om de kunne være villige til å være med på å trekke lasset, og å jobbe for å få det til.

Cathy og Roberta var tilgjengelige, og gledet seg. 12 jenter møtte opp, pluss en gjeng gutter som gjerne ville være med på leken. Vi ble enige om å holde rolige og naturlige vibber så alle kunne følge sin egen rytme. Alle ble minnet om at vi ikke hadde noe å vise frem, vi skulle bare lære, ha det gøy og hoppe trygt. Vi forsøkte også å få folk til å forstå at big-ways ikke nødvendigvis er de morsomste hoppene...

Erfaringsnivået var varierende, så vi fokuserte på små grupper og basics for de som trengte å trene på noe spesielt, mens vi gjorde mer komplekse hopp for de mer erfarne. Vi organiserte blandete flokk-hopp hvor vi fikk fra vertikal til flatt til vertikal på samme hoppet. For noen år siden var dette vanskelig, nå er det gøy å se hvordan alle er der de

skal og kan delta i leken og fly med hverandre. Jeg organiserte også hopp hvor vi fokuserte på å fly head-down i gruppe, hvor alle fikk stor fremgang.

Vi forsøkte så godt vi kunne å dekke alle aspektene ved freeflying, basert på hva hopperne ønsket å forbedre. Blant morohoppene var et trackinghopp hvor alle jentene deltok og et veldig bra drillhopp med alle gutta. Kirsebæret på kaka var et supermorsomt hybridhopp med alle jentene! Da vi landet holdt vi på å le oss i hjel... En bra avslutning. Gutta var imponert og glade for å bli organisert av jenter og fly med jenter. Jentene hadde det virkelig gøy, tro meg. Girls knows how to have fun...

Hva kan jeg si? La oss gjøre det igjen! Det er mange arrangementer rundt om med samme mål og ånd. Sjekk de ut.

Instruments

PARA-GEAR carries the largest selection of instruments in the world.

GALAXY EXTREME Visual Altimeter
Glow Face, Smooth Movement, accurate readings & WATCHDOG!
Black Only #111095

ALTI III GALAXY Visual Altimeter
Blue, Black, Purple, Red, Yellow, Orange, Turquoise, Neon Green, Dark Green, Silver
#111225

FT-50 Visual Altimeter
Blue, Black, Purple, Silver
#111225

PRO-TRACK The Best Audible Alti & Freefall Computer
Accessories Available
#111448

PRO-DYTT Advanced Audible Altimeter
Accessories Available
#111430

SKYTRONIC FX Advanced Audible Altimeter
Interface Available \$91.25
#111099

NEPTUNE Audible & Visual Altimeter
Black, White, Red, Purple, Yellow, Neon Green, Orange
#11405

NEPTUNE WAVE Audible Altimeter
Same as Neptune w/o Long Beep Functions.
Comes in Black, Blue, Neon Green, Orange, Purple, Red, White or Yellow
#11435

CYPRES 2 IN STOCK NOW!
CALL FOR CURRENT PRICING!

Accessories & More

OPEN-HANDLE HOOKER Anodized Aluminum
Blue Red or Black
Wide-Mouth Open handle for Safety
#K11785

CAPTAIN HOOK KNIVES Nylon Safety Knives
Orange, Black, Olive or Blue
Comes with Sheath
#K15558

POWER TOOL Packing Tool
Great for those hard to close containers
#S79925

CAMELBAK SABRE Hydration System
Visit our Website for more details and specs.
#C 828322

NEUMANN Skydiving Gloves
Black, White, Red, Blue or Gray
Specify Size
#N1120

ULTIMATE CLOSING DEVICE 3/8" Ratchet Drive closing device for Riggers
12" with 1/4" Handle
15" without 1/4" Bar Handle
#S7325
#S7305

EYES IN THE SKY Patrick Pesse's Photo book
Amazing Photography
A must have for any skydiver.
#B1840

THE PARACHUTE & ITS PILOT Brian Germain's New Book
In-Depth look at modern canopy flight
#B1930

**Go Fast! Sports, Jumper & Many More...
HUGE SELECTION OF CLOTHING!**

**SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM**

Headgear

PARAGEAR has a wide selection of liners and other accessories for headgear too! Visit us online at PARAGEAR.COM

BH MAMBA Full-Face Headgear
Flip-Up lens - Sleek Design
#L5163

FREEZR Full-Face Headgear
Custom Colors Available
#L5500

PARASPORT Z1 Full-Face Headgear
Visit our website for info on pricing on STI and Soft-Touch Models
#L5188

OXYGEN A3 Full-Face Headgear
Custom Colors Available
#L4316

WINDWARP Freely Headgear
Custom Colors Available
#L5125

GUNER Freely Headgear
Custom Colors Available
#L5158

HURRICANE Freely Headgear
Custom Colors Available
#L4330

ION KEVLAR Freely Headgear
Black or White Available
#L3485

FLAT-TOP PRO Camera Headgear
Custom Colors Available
#L5145

OPTIK Camera Headgear
Custom Colors Available
#L5150

OPTIK ILLUSION Camera Headgear
Custom Colors Available
#L5180

FLAT-TOP NARROW Camera Headgear
Custom Colors Available
#L5148

Camera Goods

PARA-GEAR has TONS more video equipment in stock. Visit us online for more.

BH 'L' BRACKET Camera Mount
Fits Most PC Style Cameras
#L5115

BH D-Box Protective Box
Please Specify Camera
Visit our website for listing of models and sizes to fit most cameras.
PC Style #L51151
TVO Style #L5115101

ROYAL LENS Wide Angle Lenses
Low profile wide angle lenses.
Diamond #L51116
Screw-in #L51118
Specify 25mm, 35mm or 57mm thread size

CAN-EYE II Camera Indicator Light
Light and Switch Combo.
VIII in most LENS port cameras
#L12450

CAMERA QUICK RELEASE For Mounting Cameras to camera headgear & platforms
#L12405

BITE & TONGUE SWITCHES Camera Triggers
Still Camera Triggers with 2.5mm plug
Tongue Switch #L1334
Bite Switch #L1331

YOU NEED NEW GEAR

- ★ **Fast Delivery Times!**
- ★ **Knowledgeable Staff**
- ★ **HUGE Product Selection**
- ★ **Competitive Pricing**
- ★ **Custom Orders Available!**

WWW.PARAGEAR.COM

Videos, DVDs & Books

More videos, VHS, and DVDs ONLINE at www.ParaGear.com

SOUL FLYERS SPECTACULAR! NTSC DVD #V90435N
PAL DVD #V90435P

CONTINUUM Spectacular BASE footage
NTSC DVD #V90430

CONTINUUM II The follow-up to Continuum by Triax
NTSC DVD #V90430

TRACE 101 FREELY Babylon Freely Strikes Again!
PAL DVD #V90435P
NTSC DVD #V90435

COMBINING THE ELEMENTS The Best of The Extreme
NTSC DVD #V90430

HOOKIN' IT 2004 Ford Swooping Meet + Bonus Footage 1996 to Present
NTSC DVD #V90515

BACKFLY LEARNING TO FREELY Skydive University Video
NTSC DVD #V90520

AROUND THE WORLD II BASE jumping + Behind The Scenes
NTSC DVD #V90518

CROSSWIND Pesse's Amazing Footage
PAL DVD #V90445P
NTSC DVD #V90445N

FLYBOYZ FILM FESTIVAL 03 All the movies from the 2003 festival
NTSC DVD #V90440

OUT OF THE BLUE Team Extreme Swoopin'
NTSC DVD #V90345

DELAND MAJIK Best Of RW Video
NTSC DVD #V90465

FLYBOYZ COMPILATION 03 Film Festival Best of 1997-2003
NTSC DVD #V90455

WILLING TO FLY Norman Kent
NTSC DVD #S7922

SURVIVAL SERIES 5 Training Videos On 1 DVD
NTSC DVD #V90350

GOOD STUFF Classic Joe Jennings
NTSC DVD #V91750

PST 2003 Pro Swooping Tour Event video 2003
NTSC DVD #V98478

Goggles & Sunglasses

STYLISH ON THE GROUND OR IN THE AIR!

SORZ Goggles
Clear, Blue, Amber, Smoke, Mirror or Mirror Blue
#G1147

CRUISER Goggles
Comes with interchangeable lenses and carrying case. Comes with Clear, Smoke, Amber lenses.
#G11075

6X Goggles
Ergonomic style replaces w/ safety strap.
Specify Clear, Smoke, or Amber Lenses
#G11035

GATORZ CONVERTER SUNGLASSES Brushed aluminum frame sunglasses
Comes with interchangeable tinted and amber lenses.
#G11080

GATORZ RADIATOR SUNGLASSES Aluminum frame sunglasses
Specify black anodized or brushed silver frame. Comes with tinted lens.
#G11095

GATORZ WRAPTOR SUNGLASSES Aluminum frame sunglasses
Specify black anodized or brushed silver frame. Comes with tinted lens.
#G11090

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!

Check out our print catalog or order items online! All prices listed are subject to change and do not include shipping or custom options. Call or email Para Gear for details.

PARA-GEAR carries all major brands of skydiving equipment and rigging materials.

WWW.PARAGEAR.COM

All Major Credit Cards Accepted.

SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM

300 PAGES!

PHONE: 847-679-5905 - FAX: 847-679-8644

Equipment Company

3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA

MED DEN NYE OMPAKKSYKLUSEN FOR RESERVESKJERMER HAR SU OVERLATT ET STØRRE ANSVAR TIL DEN ENKELTE HOPPER. HVOR OFTE SJEKKER DU UTSTYRET DITT, OG HVA SER DU ETTER?

HAR DU KONTROLL?

TORE BUERTEKST

Når byttet du loop sist? Hvor ofte løsner du treringsen og mykner webbingen? Hvor slitte er styrelinene dine? Når tok du ut tvinn sist? Bruker du velcroen på

styrehåndtakene til å feste overskuddet av styreliner? Holder velcroen på risercoverene dine en sesong til? Hvor mye har killinen krympet? Hvor mange hopp har piloten gått? Er den laget av F-111 eller o-P? Når byttet du BOC sist? Hvor mange hopp

har hovedskjermen gått? Holder linesettet så mange hopp som du planlegger å gjøre i løpet av sesongen? Lenge siden du tok ut kuttkablene og tørket av møkk? Hva slags reserve har du? Og hvor stor er den? Når er den produsert? Når skal Cypresen

din inn på fabrikkkontroll? Når byttet du batteri sist, og hvor mange hopp har du gjort siden det? Hvordan står det til med togglefestene? Hvor slitt er egentlig seletøyet ditt? Og når var det utstyret ditt skulle hovedkontrolleres igjen?

Jeg kan ikke nekte for det; jeg er veldig opptatt av utstyr! Helt siden jeg begynte å hoppe har jeg vært interessert i å lære om hvordan den sekken jeg har på ryggen fungerer, og hva som skjer når jeg trekker i snora. Interessen for utstyr gjorde at jeg tok ut MK papirer for snart to år siden. Siden da har jeg gjort rundt 300 ompakk og hovedkontroller, og jeg blir stadig overrasket: Hvorfor er du ikke interessert i å lære noe om utstyret ditt?

Hovedargumentet

fra SU for å forlenge ompakksyklusen fra seks til 12 måneder var at kun et fåtall av norske hoppere hopper/ er aktive hele året og derfor ikke trenger ompakk seks måneder etter siste hovedkontroll, samt "å forenkle forvaltning av privateid sportsutstyr ved at et vedlikeholdsintervall som vurderes som nødvendig fjernes." Etter å ha snakket med flere aktive MK'er (som pakker en god del mer enn minimumskravet på fem hovedkontroller

det gjerne nødvendig, ansvaret er ditt. Punkt 202.7 i håndboka sier "Eier av materiell er selv ansvarlig for dette. Eier av fallskjerm betraktes som skjermens matriellforvalter." I punkt 207.1.2 står det blant annet beskrevet at fallskjermsettet skal underkastes hovedkontroll når det er ønskelig av ansvarlig pakker, matriellforvalter eller eier. Jeg har enda ikke opplevd at noen ønsker at utstyret sitt skal hovedkontrolleres oftere enn det som er kravet, selv om det i mange tilfeller burde vært gjort for lenge siden. Og det er kanskje ikke så rart når den eneste opplæringen hoppere får på utstyr i dag er gjennom pakkekurset under grunnkurset. Altså ingen videre opplæring på hvordan utstyret fungerer og hvor mye slitasje de forskjellige delene tåler.

Tidligere fikk MK'er lov til å se på utstyret ditt to ganger i året, nå får vi kun lov en gang; hvis ikke du som matriellforvalter ønsker noe annet, da. I 12 måneder skal du altså helt på egenhånd ha ansvaret for utstyret ditt. Du skal ha kontroll på hvor lenge det er luftdyktig (når det skal inn til kontroll neste gang), hva slags kontroll og vedlikehold som skal gjøres, hvor mange hopp batteriene i cypresen din har gått, hvor slitt BOC'en kan være, hvor mange hopp linene har gått og hvor slitt de kan være før de må byttes, og alt dette skal du finne ut av på egenhånd. Når jeg skal ta en hovedkontroll spør jeg ofte eieren av riggen (altså utstyrets matriellforvalter) om han eller hun er interessert i å se på mens jeg jobber. Svarene er stort sett de samme; enten så gidder du ikke, har ikke tid, tør ikke (vil helst ikke vite hva som er inni reservecontaineren), har sett det før (yeah right...) osv. Altså ingen interesse i det hele tatt. Etter å ha begynt på kontrollen er det ikke uvanlig at cypresen trenger nye batterier eller skulle vært til fire eller åtte årskontroll, at linesettet er utslitt,

BOC'en er for slapp, killinen er krympet så mye at den bør byttes, togglefestene (strikk- eller webbinglommene som fester styrehåndtakene) er utslitt eller revet av, det har til og med dukket opp rigger hvor reserven har gått ut. Og materiellforvalteren er alltid like overrasket. "Ååhh, det visste jeg ikke". "Hæ? Allerede?". "Jammen...". Og dette er personen som skal ha full kontroll på eget utstyr.

Informere MK'en!

Selv om riggen din blir godkjent ved hovedkontroll, kan det hende at det blir utslitt før sesongen er over. Dette er selvfølgelig avhengig av hvor mange hopp du planlegger å gjøre, så det kan være lurt å informere MK'en som skal kontrollere utstyret ditt slik at han kan anbefale deg å bytte ut eller reparere deler av utstyret før sesongen er i gang. Ingenting er værre enn å få sesongen ødelagt ved at Cypresen "plutselig" måtte til fabrikkkontroll eller at linene på skjermen din "plutselig" ble utslitt. Tenk langsiktig, vær ute i god tid. De fleste reprasjoner er enkle å utføre, og koster ikke allverden, men når de fleste hopperne leverer inn utstyret sitt til hovedkontroll i midten av april, kan ventelistene bli lange, og sesongen din får en senere start enn du hadde planlagt. Lever inn riggen din tidlig, så er riggen din klar til sesongstart selv om det dukker opp uforutsette problemer.

Interesser deg!

Siden håndboka ikke spesifiserer noe opplegg for videre opplæring hva gjelder utstyr, så er det ditt ansvar som matriellforvalter å skaffe kunnskapen som trengs for å ha kontroll på din egen rigg. Det finnes mange MK'er som sitter med megder av kunnskap, ta deg tid til å følge med under en hovedkontroll for å få greie på hva han sjekker, og hva som er

godkjent. Spør instruktører eller MK'er om hjelp hvis det trengs, de fleste er mer enn villige til å hjelpe til når du kontrollerer din egen rigg, eller når du lurar på hvordan ting henger sammen. Er det dårlig vær en dag kan du utnytte tiden til å gå over riggen din og finne ut om alt er i orden. Gå gjerne sammen med andre og kontroller riggene deres sammen, det er ofte lettere for andre å finne feil på utstyret ditt.

Hovedkontrollkort

Dette er riggens "vognkort". Det skal alltid følge riggen, utstyret er faktisk ikke luftdyktig hvis kortet er borte. På alle rigger er det laget en egen lomme til kortet. Må du ta det ut, så legg det på plass med en gang du er ferdig med det. Etter at utstyret ditt har vært til hovedkontroll bør du ta deg tid til å lese igjennom; i kortet står det hvor lenge utstyret er luftdyktig, samt hva som skal gjøres ved neste kontroll. Selv om en hovedkontroll i utgangspunktet er gyldig i 12 måneder, kan det hende at den går ut tidligere på grunn av for eksempel batteribytte eller fabrikkkontroll av nødåpner.

Pilot

Piloten er en av de viktigste delene av utstyret ditt. Hvis den er for slitt eller pakket feil, kan du få en pilot på slep. Flere hoppere har omkommet som følge av at reservepilot og pilot/hovedskjerm har viklet seg inn i hverandre. Piloter lages av F11 eller oP (nullporøsiteduk). Som med hovedskjermer blir flyegenskapene til en F11 pilot dårlige etter noen hundre hopp, og til slutt slipper den såpass mye luft igjennom at den ikke klarer å åpne containeren eller løfte bagen. Piloter laget i oP holder noen flere hopp, men på killine-piloter (inntrekkbar pilot) må innerlina byttes etter rundt 500 hopp. Innerlina er laget av spectra, som krymper over tid. Er

i året), har jeg fått bekreftet at flertallet vanligvis tar en rask "hovedkontroll" ved ompakk av reserven, for å kontrollere de vanligste slitasjepunktene som pilotskjerm, looper, BOC, styreliner osv. Dette gjør vi selv om dette ikke er et krav i hht håndboka. Ikke sjelden dukker det opp utslitte komponenter som må byttes. Kall

lina for kort vil ikke piloten fungere, og du får en pilot på slep. Får du pilotforsinker, så få en MK til å se på piloten din. Sjekk også slitasje på pilotbåndet, spesielt den delen som går gjennom malja i bagen, og den lille webbingbiten som fester pinnen.

Bag

Sjekk at bagen er hel, og at maljene ikke er løse. Bytt strikk ved antydning til slitasje!

Hovedskjerm

De fleste hovedskjermer av nyere dato er laget i oP. Duken er svært slitesterk, mange oP skjermer har gått flere tusen hopp uten å endre flyegenskaper nevneverdig. Skjermer laget i F111 endrer flyegenskaper (seinere åpninger og hardere landinger) etter noen hundre hopp, og vil etter 6-800 hopp slippe gjennom

såpass mye luft at de bør kasseres. Husk at det kan være vanskelig for en MK å vite hvordan skjermen din er å fly, så det blir ditt ansvar å avgjøre om du vil hoppe skjermen din eller ikke. Sola er skjermens værste fiende, det svekker duken svært raskt. Få skjermen inn i skyggen så fort som mulig. Husk at lysstoffrør også sender ut UV-stråler, så pakk skjermen din med en gang du lander! Hull og utdratte sømmer oppstår som regel mellom landing og pakking; vær forsiktig når du løfter opp skjermen, og dra den aldri mot deg. Er du i tvil, så sjekk!

Slider

Hvis duken i slideren kommer i kontakt med linene under skjermåpning, kan det bli brannskår og hull på grunn av friksjonen. Vær nøye med plassering av slider under pakking, og sørg for at ikke noe av slideren er tredd igjennom malja. Hull i slideren kan føre til harde og uryddige åpninger. Sjekk maljene en gang i blant, er det hakk og sår sliter det unødvendig på linene.

Liner

Det finnes flere linetyper avhengig av produsent, skjermtype og produksjonsår. Eldre skjermer er ofte utstyrt med dacronliner, mens de fleste skjermer av nyere dato har microliner laget av spectra eller vectran. Et linesett tåler 6-900 hopp, men det er flere faktorer som forkorter levetiden. Den største slitasjen skjer på grunn av friksjon mellom liner og slidermaljer under skjermåpning. Har du links av metall, sørg for at bumpers er montert og at de er hele, slik at ikke slidermaljene får hakk og sår når de treffer linksene. Gummibumpers fungerer en stund, men under kalde, norske forhold har de en lei tendens til å sprekke etter få hopp. Tøybumpers eller softlinks anbefales.

Styrelinene blir fortore slitt enn resten av linesettet, følg spesielt med på den

nederste delen (fra bremsesetting og ned). Hvis du ikke fester styrehåndtakene dine rett etter landing, bør du ta ut tvinn etter hvert hopp. Velcrofeste til toggles (styrehåndtak) spiser opp styrelinene, vær ekstremt nøye med å feste overskuddet utenfor velcroen. Styrelinene kan som regel byttes uavhengig av resten av linesettet.

Links

To typer links blir brukt i dag, softlinks og links laget av metall. Softlinks er laget av en spectraline som er tredd to ganger gjennom linene og riseren. Disse må byttes etter 6-900 hopp, gjerne samtidig med linesettet. Fordelen med disse er at de ikke skader slidermaljene, og at det er lettere å dra slideren ned bak nakken. Ulempen er at slideren ved en hard åpning ikke stopper i linksene, men kan fortsette ned over riserene og løsne eller låse fast styrehåndtakene. Husk at den lille webbingbiten i enden av softlinks skal syes fast inne i løkka på riseren, slik at ikke styrelinene kan komme rundt den og låse seg fast. Alternativt kan SRC (Softlink Riser Cover) benyttes. Links av metall bør være dekket av en gummi- eller tøybumper for å hindre at slidermaljene blir skadet. Softlinks må sjekkes for slitasje. Har du links av metall så sjekk at de er skrudd godt nok til og at de ikke er strammet for hardt. Metalllinks som er festet feil og som åpner seg har så godt som ingen bruddstyrke.

Risere og trerings

Følg med på slitasje. Har du velcro risercovere bør du være spesielt på vakt. Velcro spiser opp webbingen utrolig raskt. Treringsystemet er bygget på et finurlig kraftoverførings prinsipp. Systemet er enkelt og genialt, men det er lite som skal til for at det ikke fungerer som det skal. Hvis du er usikker på hvordan systemet fungerer, bør du få en

MK til å forklare deg det. Hvordan vet du at treringsen er riktig montert hvis du ikke vet hvordan det fungerer? Webbingen som fester den mellomste og den minste ringen må mykes opp etter hvert femtiende hopp. Over tid blir webbingen såpass hard at frigjøring av hovedskjerm ved for eksempel baglock blir umulig.

Toggles og overskudd av styreliner

Styrehåndtakene skal sitte godt fast under skjermåpning, og løsne lett når du skal fly skjermen. Er togglefestene slitt eller ødelagt, kan styrehåndtakene løsne under åpning eller sitte fast når du skal fly skjerm. Begge situasjoner er litt uheldige hvis du har tenkt til å lande med hovedskjermen.

Det er flere forskjellige løsninger, hver med sine fordeler og ulemper. Velcro sitter godt når

den er ny, men må byttes etter noen hundre hopp. Pass nøye på hvordan du fester overskuddet av styreliner, de blir fort slitt hvis de kommer i kontakt med velcrol Strikkfeste sitter godt, men strekker seg over tid. Pass på at de sitter stramt og bytt ved slitasje.

Webbinglommer er mest slitesterkt, men stiller store krav til design for å fungere korrekt, det vanligste er at de blir sydd for løse, slik at toggles ikke sitter fast. På de aller fleste risere er det laget en anordning for feste av overskuddet av styreliner. Disse kan være laget av strikk eller webbing, begge deler fungerer bra. Mange reservetrekk skyldes at overskuddet av styreliner har kommet rundt toggles, satt seg fast i links, fingre, høydemåler osv; så fest de godt hver gang.

Kuttkabler

Kabelføringene til kuttkablene har en lei tendens til å trekke til seg møkk og støv, som gjør at kuttkablene går tregt. Kuttkablene bør trekkes ut og tørkes av hvert femtiende hopp, slik at de blir lett.

Seletøy

Sjekk for unormal slitasje og kutt i webbing og klaffer. Sjekk også maljene, og forsikre deg om at de ikke har løsnet. Hvis maljene er løse kan linene sette seg fast under skjermåpning, og skape en feilfunksjon du ikke blir kvitt. Unngå å utsette seletøyet for unødvendige UV-stråler, har du det ikke allerede er det på høy tid å gå til anskaffelse av en gearbag. Bryst- og beinstropper blir slitt på grunn av friksjonen gjennom spennene, sjekk hver gang du seler på.

Nødåpner

Det finnes to typer nødåpere brukt i privateid utstyr i Norge, Cypress og

Cypress. Selv om navnene er nesten like og produsenten er den samme, er det relativt store forskjeller.

Cypress har en levetid på 12 år og tre måneder fra produksjonsdato. Den skal inn til fabrikkkontroll fire og åtte år etter produksjonsdato, med en margin på +/- tre måneder. Kontrollen tar 6-8 uker. Batteriene må byttes hvert andre år eller etter 500 hopp, avhengig av hva som kommer først. Batteribytte kan gjøres av MK, sørg for at han har batterier før du leverer inn riggen din. Har han ikke batterier, kan disse kjøpes gjennom Sky Design.

Cypress har en levetid på 12 år og seks måneder fra produksjonsdato. Den skal inn til fabrikkkontroll fire og åtte år etter produksjonsdato, med en margin på +/- seks måneder. Batteriene blir byttet under fabrikkkontrollen, uavhengig av hvor mange hopp enheten har gått. Cypress er i tillegg vannrett for de som trenger det... Husk at hvis du ikke har nødåpner, så må du ha LOR montert og påkoblet!

LOR/RSL

Det er sjelden LOR-bånd blir slitt, men det er fullt mulig å feste det slik at frigjøring av hovedskjerm blir umulig. Smykkelåsen skal festes i egen ring på løftestroppene, pass på at den lille webbingbiten ikke går igjennom noen av ringene. Hvis du ikke har prøvd det før, bør du forsøke å løsne smykkelåsen når du har riggen på deg. Det kan være vanskeligere enn du tror. På mange rigger er LOR-båndet festet med velcro, pass på så ikke velcroen ligger og gnager på reserviserene dine.

Looper

Er du en av de som ikke bytter loop før den ryker under pakking? Looper må

byttes ved tegn til slitasje. Sjekk også at lengden er riktig. De fleste looper er altfor lange, og dette skyldes ofte dårlig pakketeknikk. Bruk litt ekstra tid på pakkingen, så blir det lettere å lukke containeren.

BOC (Bottom Of Container)

BOC er den spandexlomma som piloten din ligger pakket i. Det er viktig at den holder piloten godt fast, slik at piloten ikke ramler ut av seg selv. Lomma bør byttes etter 5-800 hopp, eller når elastikken er blitt dårlig. Er spandexen så gjennomslitt at du kan se piloten i gjennom lomma, burde du ha byttet for lenge siden.

Reserveskjerm

Mange hoppere vet ikke hva slags reserve de har, og heller ikke hvor stor den er. Sjekk i hovedkontrollkortet om du er i tvil. Sjekk også produksjonsdato, reserver har en maksimal levetid på 20 år eller 25 hopp. Kanskje også lurt å vurdere om reserven er stor nok for deg?

Har du litt mer kontroll nå? Kort oppsummert: Lær deg mer om utstyret ditt, gå over hele riggen minimum hvert femtiende hopp for å sjekke slitasje og skader, vit hva som står i hovedkontrollkortet og spør hvis du er i tvil! Siden du nå kun trenger en hovedkontroll i året, kan det være lurt å levere inn riggen allerede i høst... Da har du kanskje kontroll på hva som skal gjøres før du drar over dammen for å hoppe i vinter. Hopp masse – hopp trygt.

aerograd kolonna
http://www.aerograd.ru

- Tandem, AFF, RW, FF, Swoop
- Master-classes by world champions
- English speaking instructors
- Highly professional staff
- 13.500 ft. altitude
- Mi-8 helicopter
- Up to five AN-28 airplanes
- More than 60 loads per day
- Classroom, Team rooms, Video rooms
- Wide-screen projector display
- Fun and friendly atmosphere
- Unbeatable prices!

ENJOY EVERY SEASON!

WING SUIT

- ARTIG UTFORDRING

*Det kunne vært verre.
Vi kunne vært påmeldt
i swooping-konkurransen”.*

ETTER Å HA VÆRT VITNE TIL
DET SISTE SOM SKJEDDE
UNDER VEKO I GUDVANGEN:
LOÏC'S WINGSUIT HOPP,
HADDE VI I REN FASINASJON
SAGT JA TIL Å TESTE HANS
FANTASTISKE ”NYBEGYNNER
VINGER - ACCESS” I EMPURIA
NOEN UKER SENERE.

KARI BERG
OG INGUN BERGET-JOHANSEN **TEKST**
LOÏC JEAN-ALBERT **FOTO**

Det så lenge ut til at vi skulle slippe, for uten han tilstedeværelse og instruksjon, hadde jentene bestemt seg for at ”da var det nok ikke meningen”. Ved flere anledninger hadde vi riktignok forsøkt å få tak i Babylon-instruktøren som hadde dressene til låns, men uten hell. Igjen, dette er helt greit at det ikke blir noe av, sant...?

MEN, så kom han... Wingsuit helten over alle helter, som Kari kalte han. Og da hadde vi jo ingen flere unnskyldninger på lager. Etter en tur eller to på det aller helligste, var til og med Kari klar! Den lenge etterlengtede instruksjonen varte i nøyaktig to minutter, og med påfølgende 20 minutter call – var det bare å få på seg bukse + jakke, og starte

selv-destruksjonen. Instruktøren var allerede borte og på nye prosjekter. På vei til flyet, 15 minutter senere, ble det imidlertid klart for Kari i en gjennomsløst wingsuit: ”Jeg er sikker på at det kunne vært verre. Vi kunne vært påmeldt i swooping-konkurransen”.

Inn- og utlastings utfordringer

Selv om denne wingsuit'n er lang enklere å gå med, sleit Ingun litt med å komme seg inn i flyet... De lange beina strakk ikke til, men heldigvis klarte en storformasjon bestående av to tyskere, å dytte dama inn. På hopp nr to, og med samme storformasjon i flyet, var alt innøvd. No problem.

Kari hadde allerede forventet og psyket seg ut på en supervanskelig exit. Men, etter å ha sett Ingun forlate flyet helt greit, slappet hun litt av. Helt til sin egen exit, hvor flyveren etter exit forsøk nr to – faktisk ba henne om å

forlate flyet. "Den veien... Du skal ut!" Vingene forsøkte iherdig å få henne inn igjen...

Andre utfordringer

– 4000 fot: "Jeg kommer til å gå i flatspinn, slik at øya detter ut og jeg klarer ikke å se noe i landinga", sier Kari. "Kutt ut – teknisk umulig med disse vingene", svarte Ingun og startet ny teknisk gjennomgang av utstyret i hodet.

– Kari's forsøk på å forevige øyeblikket med digital kamera. "Er u gærn'n", sier Ingun. "Det får vi ta på neste hopp... Om det var fargen på dressen, den litt nervøse stemningen, eller det at ingen skulle vite at vi var førstegangshoppere, er ikke godt å si. Riktignok følte vi oss litt kuule..."

– Ferske hoppere som exit'er "samtidig". Hvem flyr på hvilken side av flystripa? Vår instruktør Loïc mente det enkleste var om vi tok hver vår side. Kari hadde allerede bestemt seg for at kanalene i Ampuria ikke var hennes greie, for skulle hun bounce – skulle det ikke være i noens badebasseng, men i retning av Rosas med alle de fantastiske jordene. Kari: "Jeg går mot Rosas. Du får ta kanalene". Dette gjaldt fremdeles under andre hopp hvor vinden hadde snudd 180gr... "Jeg går mot Rosas! Du får ta kanalene"

– Farge på hoppdressen. Ikke velg en hvit dress hvis du skal hoppe mye i sydlige strøk. Kari kan bekrefte at med høy kroppstemperatur, så blir dressen gjennomsvett.

KUUUUULT

Det funker med to minutters brief fra en som kan det. Faktisk! Opplevelsen var enorm. Supermorsom erfaring som frister til gjentakelse og kontinuerlig tilleggsaktivitet. Alle "redslar" om ikke å få tak i styreliner, utføre nødprosedyre uten å gjøre noe med vingene er helt unødvendige... Alt funker. Dressen har utrolige flyegenskaper, uten å gamble med psyken.

ACCESS OG EXPERT

Loïc JEAN-ALBERT **TEKST OG FOTO**

Vi designet denne wingsuiten tidlig i fjor, og den har siden vært på markedet siden juli '04. Siden da har vi vært på de fleste hoppfelt i Frankrike og noen få andre i Europa, på demo og for nybegynnere. Vi har hatt over 200 elever, noen med så få som 80 hopp [husk norske regler, red. anm]. Ingen har noen sinne hatt noen sikkerhetsproblemer.

Armene er frie fra albue og ned, så det gir god fleksibilitet og mulighet for å innta boks stilling for åpning. Med denne løsningen kan du også få tak i styrehåndtakene lett.

Du kan bruke din vanlige fallskjerm (Jeg hopper en Velocity 90 med den), fordi du kan slippe vingen og vente fire sekunder i boks, og når den vertikale hastigheten har økt får du en skjermåpning som på et vanlig fallskjermhopp. Du kan håndtere åpningssekvensen greit, siden du har enkel tilgang til riserne uten å måtte frigjøre vingene.

Det enkle designet gjør at dressen også blir rimelig å sy. Dette gjør at prisen kan holdes nede på 3354€.

Selv om denne dressen er bra for nybegynnere, har den fantastiske flyegenskaper når du flyr den godt.

På bildet til høyre kan du sammenligne posisjonen til Zoune i en Access suit og Val (i bakgrunnen) i en Expert suit. Val må ikke akkurat vente på Zoune med bøyde ben! Han må fly ræva av seg!

Jeg har også flydd denne dressen i BASE hopping. Den er veldig brukervennlig. Du får mye mindre stress på exitpunktet, og føler deg mer komfortabel med løse armer og ingen booties som forstyrrer klatringen, åpningen, etc. Likevel er den sammenlignbar med en Birdman GTI når det gjelder avstand du kan fly.

Jeg har også hoppet både fallskjerm og BASE med bare buksene på. Den er en veldig kraftfull trackebukse, med stor overflate! Det meste av overflaten er nær gravitetspunktet, så den blir ikke vanskeligere å balansere enn smoke-pants.

Jeg har også brukt Access dressen som videodress. Den gir så mye kraft at du kan carve rundt en FS gruppe i head down, mens du også kan slippe armene og fly i boks ved siden av gruppen, eller

sitte med ekstra drag på beina. Alt i alt liker jeg denne dressen fordi den er enkel å bruke, prisen er god, og selv om den har litt mindre flate gir den flere flymuligheter enn en normal wingsuit.

Expert wingsuitens utvikling

Etter at jeg gjorde Verbier wingsuit flighten [der han flyr på høyde med skiløperne over fjellsiden, red. anm] tenkte jeg... hva kan jeg gjøre nå? Lande? Jeg er for redd for det! Jeg kommer ikke til å forsøke det før jeg er 100% sikker på at jeg ikke blir skadd!

Jeg har hoppet og flydd med fly, seilfly og åpne skjermmer. Mest har jeg har hoppet med med elever og grupper, og jeg har hatt stor glede av masse flyving tett inntil andre. Jeg har funnet ut at å fly veldig tett med bevegelige referanser er mye mer interessant enn å fly tett på bakken.

På de siste wingsuithoppene jeg har flydd lavt ved Matterhorn i Sveits og på Voss har jeg lekt med kløfter og renner i fjellet. Jeg synes det er utrolig gøy å skape høy hastighet ved å gi wingsuiten en bratt flyvinkel. Med all den ekstra farten er wingsuiten utrolig kraftfull, og bare små bevegelser gir presise svinger eller swoop. Jeg har lært meg å bli presis ved flyging rett frem, men også i svinger, sideveis, etc.

De fleste fabrikanter leverer større og større overflate på sine dresser. I løpet av de tre siste årene har jeg produsert noen prototyper med stor overflate. Disse ga ganske gode flyegenskaper, men jeg likte aldri å fly dem. Alle manglet presisjon i håndteringen. Mine bevegelser ble myke og upresise. Det er derfor jeg aldri markedsførte disse dressene.

Expert wingsuten har kanskje mindre flyegenskaper, men jeg liker veldig godt håndteringen og presisjonen jeg får med disse dressene.

Bestilling

Du kan bestille dresser på www.flyyourbody.com (ja, de har engelsk tekstet side).

Prisen for Access er 335€ og Expert 628€. De finnes i syv standard størrelser som passer 99% av alle hoppere, og fire lagerførte farger. Vanlig leveringstid er rundt to uker til Norge, inklusive transport.

FOR Å FORSTÅ CYPRES' VEDLIKEHOLDPROGRAM OG LEVETID
ER DET NØDVENDIG Å FORSTÅ AIRTECS FILOSOFI.

FILOSOFIEN OM PÅLITELIGHET

KAI KOERNER **TEKST**
AIRTEC **FOTO**

Cypres så dagens lys som resultat av en ulykke. Helmut Cloth så sin beste venn dø i en fallskjermulykke hvor en god nødåpner kunne ha hindret hendelsen. Dette var på den tiden når bruk av nødåpnere ble sett på som uakseptabelt av erfarne hoppere – en del av dem skjulte at de brukte dem. Airtec ble startet for å designe den første nødåpneren som hoppere ville ønske å bruke, og som de ville føle seg komfortable med sammen med andre i luften.

Et revolusjonerende design (ja, det var det tidlig på nittitallet), inkludert usammenlignbar presisjon og stabilitet og en helt ny måte å initiere reserveåpning uavhengig av reservekabel ble skapt av Airtec. De skapte også et helt utypisk kvalitetssystem og produksjonslinje for elektro-mekanisk utstyr. Hvorfor? Som produsent av et livreddende produkt som skulle brukes over hele verden, under alle mulige forhold, føler vi ansvar for å sikre at hver enkelt enhet fungerer med maks pålitelighet – selv om det bare er et backup system. For å klare dette var det nødvendig å tenke nytt når det gjalt vanlige kvalitetsstandarder som behandlet pålitelighet med „akseptable feilmarginer“, og å sette tilside vanlige reparasjonsrutiner basert på å fikse ting som allerede har feilfunget. Airtec mener at det ikke skal være noen akseptable feil, og bestemte derfor at det var nødvendig å håndtere potensielle problemer før de oppstår. Dette målet gjør det nødvendig å ha et tidfestet vedlikeholdsprogram og en definert livstid. Dette finner man ofte ved

livreddningsutstyr,
men det er ikke
vanlig ved kommersielle
elektronikkprodukter.

Komfortfaktoren ved pålitelighet

Nå, 15 år senere, er komfortfaktoren ved denne påliteligheten forventet av hoppere. Det var ikke enkelt å nå dette målet – det krevde en kombinasjon av godt design, en unik produksjonsprosess (mer enn 16 dager for en Cypres 2), to tidfestede vedlikehold og en livstid på 12 år.

Resultatet er et pålitelighetsnivå som var helt utenkelig for 15 år siden. I denne perioden har flere generasjoner hoppere begynt i sporten, lært å hoppe med Cypres og fortsatt med dette i sin personlige rigg. Samtidig har hoppere blitt vant til det sikkerhetsnivået vi har oppnådd som noe helt selvsagt.

Hoppere som har blitt reddet av en Cypres anser den å være ubetalelig. Uansett, majoriteten av Cypres enheter blir mer eller mindre „glemt“ – bare skrudd av om morgenen og brukt fra dag til dag. Den er glemt inntil den dagen det er tid for vedlikehold. MK forteller hopperen at det er på tide, enheten blir tatt ut av riggen og sendt avgårde. Hopperen som aldri har blitt reddet av en Cypres glemmer ofte dette – at enheten må sendes inn, og at det koster noe.

Faktum er at Cypres er en aktivt arbeidende del av en rigg (på samme måte som hovedskjerm og seletøy) på hvert enkelt hopp. Mange tenker at den bare „gjør noe“ når parameterne er slik at enheten aktiveres. Husk at en aktivisering bare er resultatet av det arbeidet som har blitt gjort før, på dette og under hvert hopp. Cypres gjør beslutninger, og en av dem er på hvert enkelt hopp å bestemme seg for ikke å aktivere!

Om en del av utstyret som Cypres alltid virker uten problemer og ikke gir noen synlig nytte, gjenstår kostnaden og „hasselet“ ved vedlikeholdet og nyinnkjøpet som det eneste eieren husker. At den var der og overvåket hvert sekund av hvert falllskjermhopp de siste fire årene (for vedlikehold) eller 12 årene (for utskiftning), og gjorde jobben uten å skape problemer har blitt sekundært.

Overkill?

De siste årene har Cypres vedlikehold blitt diskutert inngående i forskjellige forum. Er det rent landevidersøveri? Teknisk overkill? Burde det være mulig å gjøre mye enklere på feltet av en MK?

Svaret på alle disse spørsmålene er definitivt nei. Vår definisjon av vedlikehold har mange sider: De som har bygget eller som er utdannet av de som bygget enheten vedlikeholder den. De har all nødvendig kunnskap, databaser over hver enkelt enhets historie og de har alt nødvendig utstyr tilgjengelig til vedlikehold som i produksjonen. Det brukes det samme utstyret, de samme prosedyrene, de samme testene og de samme målene som da enheten ble produsert.

Dette kan simpelt hen ikke gjennomføres på feltet med en „funksjonstest“ av personell som ikke har fått opplæring på fabrikken.

Cypres vedlikehold er et viktig verktøy for å opprettholde påliteligheten. Å fjerne vedlikeholdet ville føre til en reduksjon av sikkerheten. Det ville bety at alle enheter måtte stole på den tekniske standarden de hadde på det tidspunkt de ble produsert. Vi ville ikke ha noen influens eller mulighet for å justere eller oppdatere dem, eller å ta vare på dem på noen måte. Vi ville ikke kunne være pro-aktive – bare reagere når noe gikk galt. Vi ville ikke engang kjenne den tekniske statusen for de forskjellige generasjonene av enheter ute i omløp med noen statistisk holdbare, for de ville få se de enhetene noen mente hadde et eller annet problem. Om noe skulle skje måtte vi håpe at det var et isolert tilfelle.

Hvor bra er bra?

Det er enkelt å hevde at et produkt er så bra at det ikke vil få noen problemer, eller at det aldri vil kreve en oppdatering eller justering. For et produkt som er forventet å fungere godt på hvert enkelt hopp, noe som er nødvendig for å gjøre en livsviktig beslutning på et kort sekund, hvor akseptable feil er uakseptable, vil slike løfter være urealistiske.

Om vi skulle hevde slikt ville vi erklære at produktet er perfekt fra starten, at det alltid vil forbli perfekt og at det ikke er noe å kontrollere, justere eller forbedre. Vi kan ikke, og er ikke villige til, å gi slike løfter. Det ville bety at oppdateringer og forbedringer bare ville inngå i nye enheter, eller i dem som ble returnert av spesielle årsaker. Majoriteten av enheter på feltene ville bli ekskludert, og på sikt utdatert teknisk. Dette ville kunne føre til redusert pålitelighet.

Livstid

Elektronikk har en begrenset livstid. Det er også referert til som MTFB (mean time between failure), og er en verdi som er langt kortere enn

hva de fleste kunder forventer. Faktum er at elektronikk er mindre pålitelig og mer utsatt for å stanse med alderen. Ikke alle på en gang eller under identiske forhold, men de vil stanse.

Som fabrikant som kjenner disse begrensningene har du valg. Om ditt produkt ikke er livskritisk (CD spillere, kaffemaskiner, etc) behøver du ikke å bry deg for mye – disse produktene slutter å virke eller blir utdatert, og kunden din kjøper en ny. Om produktet ditt er av kritisk natur er det flere tilnæringsmåter avhengig av hvor mye markedsavdelingen influerer på produktavdelingen.

Du kunne erklære at det ikke er noen livstidsgrense, hvilket ville være veldig populært blant kundene, fordi folk flest blander „ingen livstidsgrense“ med „vil alltid fungere“. Du kan også snakke om „forventet levetid“, et begrep som kan eller ikke kan bli basert på erfaring og statistikk. Du kunne la brukstiden være kundens valg.

Bruke produktet til det feiler?

Hvordan kan kunden bestemme dette? Han kunne beslutte at det er på tide å kaste produktet når det ikke starter, eller det rapporterer et problem (beste tilfelle), når det slutter å virke mens det er i bruk (ikke så bra), eller når enheten gjør en helt gal beslutning (vørste tilfelle). Dette betyr at kundene ville fortsette å bruke produktet inntil det på en eller annen måte feiler (avhengig av feil er dette en lite ønskelig måte å bestemme levetid). Det er et annet stort poeng: om selvtesten feilaktig viser et positivt resultat, hvordan ville kunden vite at enheten burde bli reparert eller byttet ut (før han oppdaget at den ikke fungerte i værste mulige scenario)?

Du kan også være realistisk og fortelle kundene hva som er krevet for å produsere hver enkelt enhet så pålitelig som mulig. Sannsynligvis vil dette ikke være like populært hos majoriteten av dine kunder, da du setter begrensninger på levetiden fordi du vet at kontinuerlig bruk vil resultere i uakseptable risiko. Til syvende og sist vil kundene sette pris på det, kanskje ubevisst.

Både de som er glade for at den gjorde jobben den var designet til når det var behov for den, og også den store majoriteten som aldri fikk den ubehagelige opplevelsen av konsekvens ved upålitelighet.

Dette er noen av årsakene for vår filosofi og våre tekniske beslutninger. De har vist seg å fungere de siste 15 årene. Helmut Cloth's beslutning om å designe og produsere en nødåpner som ville bli brukt av alle falllskjermhoppere har for alltid forandret sporten. Stor ansvarsfølelse, kombinert med hardt arbeid, er nødvendig for å håndtere den tilliten som blir lagt i Cypres.

Det er ingen grunn til at vi skulle kunne redusere våre kvalitetsmål og håpe på et kontinuerlig høyt sikkerhets- og pålitelighetsnivå. Cypres er et annerledes produkt, og er bygget og vedlikeholdt av folk med annerledes holdninger.

[Cypres står i særstilling i Norge, uten reelle konkurrenter. Internasjonalt er det flere produsenter og større konkurranse. Dette er ikke publisert som et reklameinnlegg fra Airtac i et land hvor debatten nesten er fraværende, men publiseres for å øke bevisstheten rundt nødåpners funksjonalitet. Red.]

NTNU

- EN SKYGGE AV SEG SELV?

NM 2005 - HVA VIL F/NLF MED NM? HVA LIGGER TIL GRUNN
FOR VALG AV NM-ARRANGØR? HVILKE KRAV STILLES?
HVILKE RUTINEBESKRIVELSER MOTTAS?
OG HVILKEN KVALITETSSIKRING HAR F/NLF?

Er NM en boogie, eller er vi med på NM? Uansett nivå, når du stiller på NM, så deltar man i en konkurranse med det som det medfører. Med dårlig ledelse (kontinuerlig desinformasjon, beslutningsvegring, mm), dårlig organisering (for lite høytalere på sentrale steder, tidsbruk, venting, ...), en uheldig sosial ramme (vi er så få – la oss bo i nærheten), dårlige fasiliteter og planlegging (brønnforhold, doer), uverdige og useriøse åpninger av et Norgesmesterskap (et norsk flagg i en fiskestang og en pyntet ordfører... hva er vel det?) må man virkelig stille spørsmålsteget med årets arrangement. Som vanlig hadde de lokale heltene det nok rasende bra...

Så før man ønsker å beslutte å prioritere treningshopp og feriedager igjen til neste år... Hva vil F/NLF legge til grunn i fremtiden for valg av NM arrangør?

Det er riktignok ikke mange klubber igjen å velge mellom som NM arrangørklubb, særlig nå som nok en klubb har meldt seg ut av diskusjonen, men det betyr vel ikke at man må fire på kravene, gjør det vel?

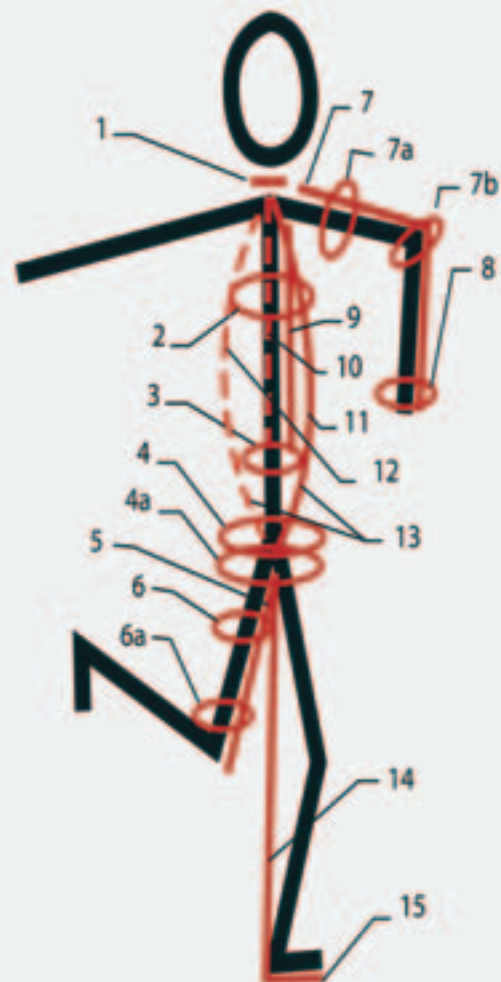
Med hilsen Frustrerte NM deltakere

PS! Særdeles bra innhopp. TAKK Jacob, it made it worth going!

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeb blå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
 MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
 URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS	PRIS		PRIS
☐ slick suit		☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ nylonfront	2.050,-	☐ slider holder	60,-
☐ bomullsfront	2.050,-	☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ bomulldress	2.170,-	☐ løs varmhals "smekke"	265,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-		
☐ kameradress		FARGER	
☐ big wing	2.150,-	front: _____	
☐ small wing	2.030,-	ben: _____	
☐ freestyle dress	2.210,-	rumpe: _____	
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-	spandex sider: _____	
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-	spandex rygg: _____	
		spandex skritt: _____	
EKSTRAUTSTYR		arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex	
☐ forsterket kne	95,-	forsterkningsbånd: _____	
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-	grep/vinge: _____	
☐ lag grep (ben grep)	205,-		
☐ dobbel armgrep	110,-		
☐ booties (standard)	440,-		
☐ stringbooties (standard)	560,-		
☐ stringbooties (med regulering)	670,-		

Prisene er inklusive moms.

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto)	☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)
☐ VISA	kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
☐ Euro/Mastercard	kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
Navn: _____	
Adresse: _____	
Postnummer: _____ Poststed/sted: _____	
Telefon: _____ Mobil: _____	

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

NORGES

NTNU FSK STO SOM ARRANGØR AV NM
FOR FØRSTE GANG SIDEN 1977.
KONKURRANSEN BLE HOLDT PÅ
FAGERHAUG FLYPLASS, OPPDAL.

2005

MESTERSKAP

ANNIKEN RONÆSS SPIDSBERG **Foto**

SILJE JOHNSEN OG KARI
HOEL **TEKST**

BJØRG-ELIN MOEN OG ANNIKEN
RONÆSS SPIDSBERG **Foto**

Nå var tiden inne for å vise fallskjerm Norge at NTNU ikke bare er en klubb som er nådeløse mot de som ikke overholder våre berømte kasseregler, men at klubben er i stand til å avholde et seriøst nasjonalt mesterskap i fallskjermhopping. Gikk det? Les videre.

Etter mye om og men ble det klart at klubben skulle få låne Let'en fra Voss som hoppfly. Flyet kom oppover søndag kveld. Mandag og tirsdag var satt av til trening, men mandag regnet det hele dagen. Tirsdagen var imidlertid været nydelig og det ble gjort 17 løft med treningshopp. Klokken 17 foretok ordføreren offisiell åpning av NM.

Onsdag startet konkurransen, og FS4R og Freefly kom godt i gang. FS4R fullførte nesten tre runder, og Freefly omtrent to runder. Da kom det dessverre inn dårlig vær som gjorde at flyet ble stående på bakken resten av dagen.

Torsdag våknet vi opp til veldig fint vær. Det ble fullført tre runder i FS4, og mange hopp i Freefly. Denne kvelden ble det arrangert innhopp ved Gjevilvannet i Trollheimen. Utrolig vakker natur skapte en flott ramme rundt innhoppet. Alle (!) landet på ei 1,3 km lang sandstrand oppe i fjellet. Innlagt båttur med servering

av rømmegrøt og spekemat var meget bra.

Fredag morgen var det skjermkjørerne (CP) sin tur til å komme i gang med konkurransen. De startet med to runder i øvelsen carving. FS8 fikk fullført to runder og FS4 fikk gjort unna fjerde runde.

CP med øvelsen distanse startet opp sammen med FS4R på lørdag. Leif Arne Spidsberg satte ny norsk rekord i distanse med 134,05m! Dessverre ble det ikke gjort så mange hopp i FS4R denne dagen. En noe spesiell situasjon oppsto da kun ett FS4R-lag ikke fikk fullført fjerde runde, og resultatene fra tredje runde ble lagt til grunn for premieutdelingen. Laget som lå på første plass etter fjerde runde, lå på andre plass etter tredje runde. Heldigvis var ikke medaljekampen like spennende i de andre grenene, selv om noen av lagene lå svært tett.

Avslutningsvis ser vi det dessverre som nødvendig å kommentere at arrangementet kunne vært bedre forberedt. Fra utøvernes synspunkt tydet den begrensede informasjonen på at det ikke lå på bordet en god nok plan som prøvde å ta høyde for de mest forutsigbare eventualitetene (et meget ambisiøst konkurranseprogram, dårlig vær og militær flyging). Imidlertid gjorde mange klubbmedlemmer en glimrende innsats dagene NM sto på, så med bedre planlegging kan NTNUs neste (?) NM bli riktig så bra.

Rank	Id	Team	NAC	1	2	3	4	5	6	7	Total
1	357	Voss 1 Voss		8,7	5,2	9,1	9,4	0,0	4,4		36,8
2	352	HUK 2 HUK		7,8	4,4	7,1	8,3	0,0	5,2		32,8
3	354	Reinertsen CFSK		7,1	4,4	7,6	8,2	0,0	4,4		31,7
4	350	Himmelgutane Voss		6,2	3,5	6,5	6,6	0,0	2,4		25,2
5	351	HUK 1 HUK		6,7	2,4	7,1					16,2
6	353	FS Voss		5,7	0,0	5,2	5,2				16,1
7	358	C-Cup NTNU		4,3	0,8	4,8	4,6	0,0	0,0		14,5
8	355	Nimbus 700 Hembus		5,4	0,8	3,5	2,9				12,6
9	356	Ekke Fri NTNU									0,0

FS4 REKRUTTERING

Rank	ID	Team Name	1	2	cum	3	cum	4	cum	5	cum	6	cum	7	cum	8	cum	9	cum	10	Total	Avg
1	203	NTNU1 Vinnerlaget	8	8	16	9	25															8.33
2	201	Oslo FSK Tim og Toesene	8	8	16	8	24															8.00
3	206	NTNU2 Checks and Dicks	4	5	9	8	17															5.67
4	202	Grenland FSK1 Aldri hoppa ut	5	2	7	5	12															4.00
5	205	Grenland FSK2 Dollars	3	5	8	4	12															4.00
6	204	NTNU3 Don(c)k Panic	3	2	5	3	8															2.67

Rank	ID	Team Name	1	2	cum	3	cum	4	cum	5	cum	6	cum	7	cum	8	cum	9	cum	10	Total	Avg
1	410	Oslo FSK1 Arcteryx	25	14	39	14	53	16	69													17.25
2	411	A&S FSK Deland Norgies	17	13	30	16	46	13	59													12.00
3	409	Oslo FSK3 Nexus	16	10	26	13	39	11	50													11.50
4	408	Oslo FSK2 Prospects	17	11	28	12	40	8	48													9.25
5	405	KS FSK Valmyrie	12	7	19	9	28	9	37													8.75
6	401	Grenland FSK Haste	12	7	19	6	25	8	33													8.75
7	402	Kjøvik FSK Team Pitz	8	5	13	0	13	5	18													6.50
8	406	NTNU1 Smågodt	10	5	15	5	20	6	26													4.75
9	403	Voss FSK Vossaløpe	5	3	8	6	14	5	19													3.00
10	404	Oslo FSK4 Flak gni søg	2	3	5	2	7	5	12													-
11	407	XXXX																				

FS4

Rank	ID	Team Name	1	2	cum	3	cum	4	cum	5	cum	6	cum	7	cum	8	cum	9	cum	10	Total	Avg
1	506	Oslo FSK1 Arcteryx Bery	8	9	17																	8.50
2	505	A&S FSK Deland Norgies Prosp	7	9	16																	8.00
3	503	Voss 4 Fossakorver i treed	3	2	5																	2.50
4	501	NTNU1 Ole B. Under	2	2	4																	2.00
5	502	Oslo FSK2 Tim Balhazar	0	2	2																	1.00
6	504	NTNU2 Chicken Wings	0	0																		0.00

FS8

TILDELINGER

Arrangør av NM 2005 har besluttet å tildele Sky Designs Pokal til NTNU FSKs Vinnerlaget – i FSR-4 intermediate – for å ha vist gode evner til å utvikle lagets ferdigheter samt fremragende

resultater under mesterskapet.

Tønsberg FSKs Vandresverd tildeles Oslo FSK for å ha stilt med flest deltagende medlemmer i FS, og dermed demonstrert en høy

satsning i klubben, og også et høyt nivå blant medlemmene.

Arild Wolff
Stevneleder

"The **Katana** is the most technologically advanced canopy design on the market."

*Jari Kuosma
Owner / Founder
BIRD-MAN International OU
Pro Birdman*

photo by: Jussi Holopainen

"The **steep** dives & **sharp** performance of the Katana **keep** me **energized.**"

*Max Cohn
8000 + jumps
Generation Freestyle President
3-time FAI World Record Holder
USPA National Director*

photo by: Kamuran "Sonle" Bayrasli

"Katana means no limits – a **powerful** wing in all aspects."

*Jesper Rasmussen
Danish National Champion 4-way*

photo by: Rasmus Jensen

PERFORMANCE DESIGNS
KATANA

POWERFUL

RESPONSIVE

INTENSE

EXHILARATING

REVOLUTIONARY

RESERVE
BY PERFORMANCE DESIGNS

"...and of course we always use a 'PO Reserve'!"
performance designs.com
+1. 386.778.2224

SkydiveVenezuela

\$13 Tickets

15.000 feet

FAST
ANTONOV 28

Open 365 days
perfect Tropical weather
all year round

www.1olav.com
THE FIRST SCHOOL OF
WV
MODERN SKYFLYING
South America

SkyArts.net

www.skydiveVenezuela.com
+58 414 323 1603
+58 416 614 2209

SKYDIVE
VENEZUELA

SAMMENLAGT RESULTAT

NOREGSCUPEN CANOPY PILOTING 2005

Plass	Navn	Land	#1 Voss	#2 Grenland	#3 Voss	#4 Åra	#5 Oppdal	Totalt
1	Kristian Moxnes	Norway	7	5			7	19
2	Hans Christian Amlie	Norway	4	7	0	5	4	16
3	Mathias Holtz	Norway	5	4			5	14
4	Leif Arne Spidsberg	Norway			0	7	3	10
5	Jostein Nordby	Norway		3	0	4	1	8
6	Jay Moledzki	Canada			7			7
7	Shannon Pilcher	USA			5			5
8	Erling Strømmen	Norway	2	1			2	5
9	Francisci Neri	Venezuela			4			4
10	Ian Bobo	USA			3			3
10	Cameron	Australia	3					3
10	Chris Fiala	USA				3		3
14	Kenneth Cindahl	Norway	0	2				2
14	Henny Wiggers	Netherlands			2			2
14	Håvard Flaatt	Norway				2		2
17	Lars Erik Skjervheim	Norway	1					1
17	Bruno Brokken	Belgium			1			1
17	Hans Martin Breistein	Norway				1		1

TOTAL PENGEPREMIE KR 6.200

1. plass kr 3.100	Kristian Moxnes	Voss FSK
2. plass kr 1.860	Hans Christian Amlie	Lesja FSK
3. plass kr 1.240	Mathias Holtz	Voss FSK

NOREGSMESTERS

DEN FEMTE OG SISTE NOREGSCUPEN, OG NOREGSMESTERSKAPEN I CANOPY PILOTING VART GJENNOMFØRT PÅ OPPDAL.

ANDERS FLATLANDSMO TEKST

NTN sørger for mykje god medvind, nyklypt gras og ein solid gjeng motiverte arrangørar.

Det var lagt opp til fem teljande event. To rundar Speed Carving, to rundar Distance, to rundar Zone Accuracy, ein runde Distance semifinale, og ein runde Zone Accuracy finale. Vinnaren skulde soleis verta den som hadde minst plasseringspoeng samanlagt etter desse fem eventa.

1. event

Leif Arne Spidsberg klinkar til alt som fyrstemann med konkurransens beste på 2,47 i speed carving. Dette gjev ein gjennomsnittshastigheit på 87 km/t, og uoffisiell norsk rekord. Måla for ein carving bane er ikkje standardiserte og soleis kan ein heller ikkje ha offisielle rekordar. Men det er no heilt sikkert at ingen nordmann tidlegare har flydd 60 meteren med 50° sving og tre meter høge gates so fort nokon gong tidlegare.

I andre omgang fekk Leif Arne derimot ein stygg bladestrike og maks score på 10 sekund. Slikt held ikkje i eit NM der konkurransen er jevn og nivået høgt. Både Mathias Holtz og Kristian Moxnes snitta godt under tre sekund på runden. Mox best med 5,53, Mathias 5,85, og Kjetil Follesø tredjemann med 7,99.

2. event

Distance var andre event og det var optimale forhold. Vinden låg fint på 3-5 m/s medvind. Jevnast var igjen Mathias, og med 108,61m i tredje omgang var ny norsk rekord eit faktum. Det skulde likevel ikkje halda meir enn

til tredje plass i eventet, for fyrst ute i fjerde omgang drog Leif Arne på med ein swoop av høg internasjonal klasse. Ikkje før målebandet viste 134,05 meter landa han. Ein offisiell norsk rekord det står respekt av.

Hans Christian Amlie viste og takter då han fekk opp ein swoop på 112,81m. Men beste i Distance, Leif Arne med totalt 231,85m. Fylgt av HC og Mathias på 210.

3. event

Zone Accuracy levnar ingen muligheter til å setja rekordar, meir enn 100 poeng går det rett og slett ikkje an å få. Noko som ingen klarte i femte omgang. Nærast var HC med 91, og Moxnes og Jostein Nordby med kvar 76. I løpet av sjette omgang vart luftfuktigheita på Oppdal for høg til at meir hopping kunne gjennomførast. Swooparane inntok ventemodus oppe på hemsan, og konkurransen vart uoffisielt avslutta med eit lettare modifisert slag Yatzy.

Heilt offisielt derimot vart konkurransen avslutta etter tredje event. Bronsen gjekk til Hans Christian Amlie med 15 poeng og sølv til Mathias Holtz med 11 poeng. Noregsmester i Canopy Piloting 2005 med 8 poeng – Skywalker Kristian Moxnes.

Noregscupen

I noregscupen var det spenning om plasseringane heilt til siste slutt. Både Mathias, HC og Moxnes kunne i teorien vinna. Då dei to sistnevnte vart for sterke endte Mathias Holtz tredje plassen med 14 poeng. Hans Christian Amlie trengte å vinna med to plasseringar på Moxnes noko han ikkje gjorde. So det vart andre plass denne gongen, med 16 poeng. Vinnar av Noregscupen i Canopy Piloting 2005 med 19 poeng - swoopadooper Kristian Moxnes.

Nivået i Noreg

Totalt deltok 35 hopparar frå ni ulike nasjonar på Noregscupen, og det var tildels svært gode resultater.

KAPEN II CANOPY PILOTING

Ikkje minst har fleire av dei norske vist god framgang sidan i fjor. Det kan vera kjekt og sjå litt på korleis nivået er på norsk swooping sett i forhold til dei beste internasjonalt.

I Distance vilde Leif Arne sin swoop på 134,05 meter vore den femte beste lengden totalt i Open Class under forrige World Cup. I Intermediate villde han ha vore 12 meter betre enn andremann.

I Speed Carving må ein rekna på gjennomsnittlig fart sidan banane er litt ulike. Under World Cup hadde vinnaren i Open, Jonathan Tagle ein gjennomsnitt hastigheit på 82,3 km/t. Nivået stiger jevnt utover sesongen, og under European Swooping Tour på Voss i juni flyr vinnaren Jay Moledzki inn til ei gjennomsnittstid på 92 km/t. Shannon Pilcher er nest best med 87,5. Tida til Leif Arne på 2,47s under NM gjev ein hastigheit på 87km/t... At ein må ta i betrakning at dette var på ein tre meters Intermediate bane tar ikkje bort nevneverdig av glansen.

Til tross for rekordar og gode resultat er ikkje Leif Arne den jevnaste utøvaren i landet. Men jevnt gode utøvarar har me og. Tar ein resultatene til dei fem beste under NM og puttar dei realistisk modifisert og ellers hensynslaut inn i resultatlista for siste World Cup Intermediate ser me at Norge vilde hatt fem utøvarar blant dei 14 beste. Mathias vilde faktisk ha vorte fyrstemann, Mox tredje, HC sjette, Leif Arne 12., og Erling Strømmen 14. Med slike utsikter skulle det vore spennande og sett kva som hadde skjedd om det hadde vore med ein Norsk delegasjon under neste World Cup.

RESULTATER

Event 1 : Speed Carving						Event 2 : Distanse						Event 3 : Sone Presisjon						Endelig Score			
Plass	Navn	Klubb	Runde 1	Runde 2	Total tid	Plass	Runde 1		Runde 2		Total		Runde 1								
			Port	Meter			Port	Meter	Meter	Plass	Port	+ sone	- sone	Poeng	Plass						
1	Kristian Moxnes	Voss	3,00	2,53	5,53	1	x	80,81	x	92,02	172,83	5	x	x	x	x	2	76	2	8	
2	Mathias Holtz	Voss	2,94	2,91	5,85	2	x	108,61	x	101,71	210,32	3	V	x	x	x	4	60	6	11	
3	Hans Christian Amlie	Lesja	7,76	9,83	17,59	12	x	97,80	x	112,81	210,61	2	x	x	x	x	4	91	1	15	
4	Leif Arne Spidsberg	Oslo	2,47	10,00	12,47	6	x	97,80	x	134,05	231,85	1	V	x	x	x	5	8	29	9	16
5	Erling Strømmen	Voss	3,12	10,00	13,12	10	x	87,08	x	86,62	173,70	4	x	x	x	x	1	69	4	18	
6	Jostein Nordby	Grenland	10,00	2,79	12,79	7	v	0,00	x	96,4	96,40	10	x	x	x	x	2	76	2	19	
7	Kjetil Follesø	Voss	4,59	3,40	7,99	3	x	75,01	x	62,31	137,32	6	V	V	V	x	0	0	10	19	
8	Sindre Kjetil Frigstad	NTNU	3,22	5,34	8,56	4	x	53,64	x	83,34	136,98	7	x	x	x	x	0	0	10	21	
9	Alvin Fyhn	KS	5,44	5,46	10,90	5	x	68,85	x	67,05	135,90	8	V	V	V	x	5	6	34	8	21
10	Endre Jacobsen	Voss	10,00	3,09	13,09	9	v	0,00	x	79,79	79,79	12	x	x	x	x	1	69	4	25	
11	Marte Lund	Nimbus	10,00	6,79	16,79	11	x	56,30	x	51,92	108,22	9	V	V	V	x	4	35	7	27	
12	Dag Jørgensen	Voss	2,81	10,00	12,81	8	v	0,00	x	90,03	90,03	11	x	x	x	x	0	0	10	29	
13	Harald Kvande	NTNU	10,00	10,00	20,00	13		Brutt			0,00						0				

RUSSLAND

TUREN TIL MALEWSKY CUP

STARTET GODT FOR OPPMANNFOLKET OG FOTOGRAFEN.

MIKJEL SKURDAL **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Det var Knut Ekerhovd (sjef for oppmann-folket), disponenten Vidar Antonsen, fotografen "Head of Delegation" Trond Bolstad og flesk-ungen Mikjel Skurdal som fort fikk kallenavnet Mer Vill Enn Tam (MVET), da han satte preg på turen ved å møte opp uten å ha tatt vidundermedisinene sine.

Med tre timers forsinkelse, 30 kg i overvekt, litt øl og Cognac innabords befant vi oss plutselig i Russland i en taxi langt uten for Moskva. Det var blitt svarte natta, farten på kjerra pulserte mellom 70 og 140 km/t. Det virket som sjåføren hadde Parkinson's der han trykte rytmisk på bremse- og gasspedalene. Disponentens neste flaske med Braastad ble raskt tømt da vi skjønnte at sjåføren ikke var videre kjent i terrenget og dessuten virket svaksynt, på kanten til blind. Vi overlevde turen og ble tatt godt vare på av bartenderen "Igor" på hotellet. At Igor var fetteren til Nagel var det ikke tvil om der han sto barbert og dritings bak baren med skjorta på snei, buksesmekken åpen og delte ut drinker uten å ta betalt for halvparten av de.

De tre neste dagene ble tilbrakt til å slappe av, støtte Arcteryx som var i konkurransemodus og hadde kommet uka i forvegen for å trene og forberede seg til konkurransen. Det de hadde lært i løpet av uken var "DORST" – som betyr regn! Skywalkers hadde også vært der i en lengre tid og de hadde fått trent mye. Konkurransen gikk veldig bra for begge lagene.

Både Arcteryx og Skywalkers dro til med mange bra runder, snittet bra, smilte masse og ble fortjentebronsevinnere i EM.

Mr. Ekerhovd og sjefen for delegasjonen, Bolstad, hadde hyppig møter under parasollen, supplert med god drikke, noe som resulterte i god støtte til lagene under konkurransene. Disponenten Vidar var meget hoppkåt og dro med seg den noe aktive M.V.E.T. på flere løft. Det var forfriskende å bli luftet og samtidig se Vidar leke seg i fritt fall.

For meg begynte planleggingen av denne turen da jeg var på tur sammen med Øyvind i Costa Rica. Forventningene til oppholdet hadde over lengre blitt bygd opp og de var blitt store. De tre første dagene var meget avslappende, behagelig, men ærlig talt syntes jeg det manglet litt piff av party og fart. Det var ikke så mye fart i lagene, Skywalkers og Arcteryx var begge i konkurransemodus, så det var begrenset hva vi gutta fikk dratt igang.

På fin-fint hotell ble fire karer stuet inn på et fint to-manns rom. Trond "vant" loddtrekingen og fikk sove på sofaen sammen med Mikjel. Her ble mye penger spart, he,he. Torsdag kom og til min store begeistring begynte det å lukte fest. Den dagen fikk Vidar dratt med meg på to løft fra det store russiske MI 8 Helikopteret. Det så ut som en falleferdig skraphaug, men gikk imponerende raskt opp til 14000 fot. Mulig det skyldtes av det kun var Vidar, jeg og 12 andre i maskinen som egentlig tar 35 + hoppere.

STUR!

Russerne sviktet ikke og klemte til med megaparty, rockeband, premieutdeling, show og annen fet underholdning som overgikk selv mine villeste forfantasier. Hundrevis av flasker med gratis sprit, musikk, masse damer, god mat, og underholdning. Scenen ble opplyst av arrangørenes feite sportsbiler. Det hele var ganske spektakulært og oppmuntrende. Dagen derpå ble satt av til Moskvatur og som for noen av oss endte med enda en fest på ett av Moskvas feteste utsteder som Vladimir på den russiske 8'ern eide. For meg overgikk det ene det andre og jeg koste meg masse.

Halv ti neste morgen entret vi de åtte bussene som var "linet" opp foran hotellet med politibiler foran og bak. Første stopp ble midt i Moskva ved den Røde Plass, hvor de fleste gikk rundt og kikket på den feite arkitekturen. Alle utenom en stor gjeng med fyllesjuke partyløver (stor andel amerikanere) som flokket seg sammen rundt vår opplagte og sultne reiseleder Ole. Han guidet oss rett bort til Mc-ern. Da vi 10 min. senere frotsset i oss billig junkfood (selv greide jeg å kjøpe Bonaqua, burger, juice, salat, brus, is, kaffe, pommes frites) fikk vi vite av Ole at det var minst to timer til neste gang det var mulighet for mat. Vi spiste opp og kort tid senere satt vi stappmette på Mc-ern mat på en nydelig gourmet restaurant.

Arrangørene tok godt vare på oss og etter middagen fikk vi slappe av på en innleid båt og cruise rundt på Volga, elven som renner rundt sentrum av Moskva. Langs Volga kunne

vi se mange vakre og imponerende bygninger og også ha god tid til å ligge ned og slikke litt sol og nyte sommern. Bonusen for Bolstad og meg den dagen var å bli med en av bussene til Vladimirs utested. Det var stort og flott og gikk over fire etasjer. Øverst var VIP "Chill-out" loungen som vi fikk for oss selv. Dekket med god mat og masse gratis drikke.

Den siste dagen var den beste dagen om man spør meg. Det var oppvisning med MIG jagerfly og akrobatikk med helikopter av den regjerende verdensmester. På avslutningsfesten fikk Knut Magne låne bronsemedaljen til Ole Petter i et desperat forsøk på å dra damer. Stuntet hadde umiddelbar virkning og han omringet av småjenter resten av kvelden. Tore derimot jobbet med å trøste alle de stakkars småjentene som hadde blitt forelsket i ham, men ikke fikk nok av hans oppmerksomhet.

Siste dagene ble tilbrakt på Europas største hotell i Moskva. At Moskva for tiden er Europas dyreste hovedstad var ikke så vanskelig å forstå, et eksempel på det var 60 kroner for en kopp kaffe! Taxituren tilbake til flyplassen var like "crazy" som den første. Den grettne sjåføren som først hadde ligget å sovnet i baksetet var flere ganger nær ved å sovne bak rattet. For meg ble flyturen hjem meget behagelig. Setet på Aeroflot flyet lente seg gradvis tilbake til stor ergrelse for mannen som satt bak meg. Det hele var rett og slett en fin-fin tur.

konkurranser-lag

TO NORSKE EM

NORGE VAR GODT REPRESENTERT I MALEVSKY CUP. BÅDE ARCTERYX OG SKYWALKERS TOK TUREN ØSTOVER. ETTER ENDT KONKURRANSE KUNNE BEGGE LAGENE REISE HJEM MED VELFORTJENTE BRONSEMEDALJER I BAGASJEN. VEL, ALLE BORTSETT FRA DITTA. HUN FIKK NEMLIG ALL BAGASJEN SIN STJÅLET FRA HOPPFELTET I RUSSLAND.

OLE PETTER HJELLE **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

BRONSER

Arcteryx ankom Russland seks dager før konkurransen med håp om å få banket inn rundt femti treningshopp før alvoret startet. Konkurransen gikk fra en turbolet 410, et fly vi ikke akkurat kan si at vi er vant med, så det var viktig å få testet ut exitene våre. Seks dager senere satt vi i hangaren, brakkesjuka og surfet på internett. I flyet hadde vi knapt vært. Utskriften fra manifest viste at vi hadde gjort elleve hopp på en knapp uke. Regnet pøste ned; i mengder som ville gjort selv garvede bergensere frustrerte. Heldigvis klarte vi å holde humøret oppe; nordmenn lar seg ikke knekke av litt dårlig vær. Dette har vi god trening i.

Vi bodde på et russisk "luksushotell" ca. 25 minutter fra feltet. Dagene før konkurransen var taxi eneste måten å komme seg til flyplassen på. Disse taxiturene var en opplevelse i seg selv... For Guds skyld ikke finn på å feste sikkerhetsbeltet ditt i taxien. Jan Terje prøvde på dette og holdt på å få seg en kilevink av sjåføren. Han fektet vilt med armene og serverte oss noen russiske gloser som ikke var til å misforstå. Det å feste sikkerhetsbeltet ditt er en klar fornærmelse mot sjåførens kjøreegenskaper, så det bør du ikke prøve på. Ironisk, for er det noen steder du virkelig bør ha setebeltet på så er det her. Gutta kjører som biltjuver i små falleferdige Ladaer og lar seg ikke affisere av uvesentligheter som fartsgrenser, trafikklys og fil-inndeling. Vi er fortsatt litt usikre på om det er høyre- eller venstrekjøring i Russland. Etter noen dager med hasardiøs taxikjøring til feltet, bestemte vi oss for å leie bil. Bilkjøring i Russland så artig ut, så dette ville vi og prøve. Litt mer praktisk å

ha egen bil også. Øyvind ble utnevnt sjåfør, og viste seg å være svært lærenem i forhold til russiske kjørevaner. Ingen ville mistenkt at den høye mannen i den lille kjappe bilen var noe annet enn en lokal taxisjåfør. Etter noen dagers kjøring begynte Øyvind også å bli fornærmet når vi festet setebeltet...

Dagen før konkurransen ankom den norske delegasjonens støtteapparat, Knut Magne Ekerhovd, Mikjel Skurdal, Vidar Antonsen og Trond Bolstad. Gjengen fant seg fort til rette og var til stor moralsk støtte for både Arcteryx og Skywalkers. Etter ti EM-runder havnet Arcteryx på en tredjeplass, etter et russisk og et belgisk lag. Vi snittet 17,1; vårt høyeste snitt noen gang over ti runder, men var allikevel ikke helt fornøyde. Plasseringen var så bra som vi realistisk sett kunne håpet på, men snittet skulle vi gjerne sett noe høyere. Vi tapte fem-seks poeng på én enkelt runde og rotet i tillegg bort noen poeng på helt unødvendige feil i ett par andre runder.

FS-4 konkurransen i Malevsky Cup ble vunnet av DeLand Fire foran to Airspeed lag. I FS-8 ble det et knallhardt oppgjør mellom Franskrike og USA, og etter ti runder skilte det kun ett poeng i franskmennenes favør.

Skywalkers gjorde en svært solid innsats i freeflykonkurransen og havnet på en sterk tredjeplass bak to franske lag. Gutta fra Voss kommer vi garantert å få høre mer fra!

I skrivende stund har Arcteryx akkurat ankommet DeLand for å starte oppkjøringen mot World Cup i Eloy i oktober. I løpet av den neste måneden skal vi banke inn nærmere 250 hopp for å være i toppform til WC i Eloy. Følg med!

konkurranser-lag

SKYWALKERS I RUSSLAND

VI HADDE HØRT MYE BRA OM FAI
ANTON MALEVSKY MEMORIAL
INTERNATIONAL CUP FRA FS-4
LANDSLAGET SOM VAR DER I FJØR,
OG VI HADDE DERFOR GLEDET OSS I
LANG TID FØR KONKURRANSEN.

KRISTIAN MOXNES **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

I år fikk vi for første gang støtte fra forbundet, til å dekke utgifter med trening og konkurranse i Russland.

Flybilletter og visum kom i orden i siste

liten, og vi reiste til Russland med åpent sinn og i god tro om at dette ville bli et bra opphold. Vi reiste nedover 10. juni for å trene i 20 dager før konkurransen som startet 10. juli. Igor, som visstnok skulle kunne litt tysk, møtte oss på flyplassen for å kjøre oss til hoppfeltet i Stupino, 10 mil utenfor Moskva. Igor's tyskkunnskaper begrenset seg til noen få gloser, så det ble mye kroppsspråk i begynnelsen, før vi ga opp kommunikasjonen og holdt kjeft.

Hoppfeltet var enormt, med en flypark bestående av 4 LET-410, 2 Antonov'er, 2 Mi-8 helikopter og en Finnist. Staben var superhyggelige, og hjalp oss med registrering og brief så fort vi var ankommet. Dagen etter

startet vi hoppingen, og med masse lag som trente var det ikke noen å si på effektiviteten. På en god dag gjorde de 60 løft. Prisen var også hyggelig, rundt 80 kr hoppet! Etter en uke med varierende grad av magesjau bestemte vi oss for å prøve det andre store hoppfeltet i nærheten av Moskva, Aerograd Kolomna. Dette viste seg å være et smart trekk, for der var hoppingen mye bedre tilrettelagt for utlendinger. Feltet var i størrelse og effektivitet omtrent tilsvarende feltet i Stupino, men manifestet var overlegent. De hadde Jumprun og ga alle call'er på engelsk, noe som hadde skapt problemer for oss i Stupino. Maten var også billigere, men å bo var noe dyrere.

I Kolomna kom treningen virkelig i gang, og frirunden vår begynte å ta form. Konkurransen i freefly består av fem innledende runder hvor to av rundene er trukne, dvs to speed-runder hvor man skal repetere fem trukne formasjoner så mange ganger man kan iles 35 sekunder. De tre andre rundene er helt frie, og man blir bedømt etter vanskelighetsgrad og "visual excitement". De to finalerundene er også frie. Vi bygget videre på den gamle frirunden fra Brasil, og prøvde ut nye moves. Når vi dro fra Kolomna én uke seinere var frirunden ferdig, men vi trengte noen hopp til for å greie å utføre den hver gang. Vi trente også på formasjonene i speed-runden, noe vi fikk erfaring i Brasil er veldig viktig.

Vi kom tilbake til Stupino for den offisielle treningsuka, og da var manifestet heldigvis blitt vesentlig flinkere til å gi call'er på engelsk. Denne uka var det en del dårlig vær, så vi fikk ikke så mange hopp på frirunden som vi gjerne hadde ønsket.

Totalt fikk vi gjort 156 treningshopp iles

de tre ukene før konkurransen. Vi ble også med flyet 10 ganger ned pga dårlig vær, og observerte den gale helikopterpiloten sitte i cockpit'en og røyke under fuling.

Konkurransen

Totalt scene-skifte. Vi flyttet fra press-mattene i pakkotellet til det fine hotellet deltakerene bodde i. Hoppfeltet forandret seg fra russisk marked til et internasjonalt arrangement av ypperste klasse. Åpnings-showet ga oss en pekepinn på hvor mye penger Mr. Anton Malevsky hadde. Det var to forskjellige jagerflyshow, konserter, akrobatfly, helikopter-show og mye annet gøy. Været var fint hele uka, og alle lag fikk gjort unna alle rundene dine. Det ble konkurrert i presisjonslanding, firer, åtter, freestyle, freefly og skysurf, til sammen rundt 350 deltakere! I freefly deltok ni lag, fra Ukraina, Frankrike, Russland og Portugal.

Nervene jobbet på høygir før første runde, og i flyet var vi superfokuserte. Frirunden vår satt ikke hver gang under trening, og det gjorde hoppene ekstra spennende. Heldigvis gjorde vi et godt hopp førsterunden og var superfornøyde når vi landa. Vi hadde håpet å knive om tredjeplassen, men ble overraska når skåren etter første runde kom opp. Vi fikk 8.1, bare 0,3 bak det andre franske laget og 1.6 poeng forran Psychoposers som vi forutså skulle bli erkerivalen. Resten av hoppene i konkurransen gikk også veldig bra, og hele oppholdet viste seg å bli en skikkelig oppløfter for vår del. Vi gleder oss til neste år! Neste konkurranse for oss blir 21. oktober i Eloy, Arizona.

Advanced: 25 februar-12 mars

Basic: 05-20 april

Basic 2006

Lei av å
lage hull i lufta?

To uker i Florida med
masse kvalitetshopping!

Målet med Basicen er at du skal lære å beherske de grunnleggende bevegelsene i FS: opp og ned, sidelengs, fremover og bakover samt svinger, med riktig teknikk. Vi starter med noen enkle hopp for å spikre kroppstilling, og legger på vanskelighetsgraden etterhvert som du blir flinkere. Gruppene blir satt sammen etter erfaring og fallhastighet, slik at alle får mest mulig igjen for hvert hopp. De mest uerfarne vil stort sett hoppe 1:1 de første hoppene, men vi prøver å få flest mulig inn på 3:1 grupper for at du skal få flest mulig hopp. Alle hoppere med A-sertifikat eller høyere kan delta på Basic. Hvis du allerede har et firerlag, er det fullt mulig å få et eget opplegg tilpasset nivået deres. Vi har hatt hoppere med alt fra 20 til flere tusen hopp på Basic, alle har noe å lære!

Advanced basic bygger videre på basicleiren vår. Her lærer du blant annet elementær blokkteknikk, og hovedmålsetningen er å gjøre deg til en bedre firerhopper. For å delta på advanced basic bør du ha 150 firerhopp samt ha vært igjennom basic eller tilsvarende opplæring.

Fremtidig
AFF-instruktør?

Bli en
skikkelig god FS-hopper!

Lær deg å fly
kroppen din!

Fremtidig
landslagshopper?

- Ca. 50 hopp med instruktør
- Video av alle hopp
- Briefing og debriefing ledet av landslaget
- Flybillett t/r Orlando
- Opphold
- Leiebil
- En tur i vindtunnelen
- Personlig tilbakemelding etter endt basic

For mer info og påmelding,
kontakt Ditta på
info@arcteryx.no
eller 93094164.

Meld deg på i dag, første mann til mølla!
Fem hoppere har allerede meldt seg på!

Sjekk også ut www.arcteryx.no

Øyvind - Ditta - Ole Petter - Tore - Jan Terje

Fotos: Martin Mämläinen og Trond Holstad

WORLD GAMES 2005

DUISBURG, TYSKLAND I JULI. 3.500 UTØVERE OG 505.000 TILSKUERE MØTTES TIL ÅRETS STØRSTE IDRETTSARRANGEMENT.

KITTEKST TROND BOLSTAD FOTO

The International World Games Association (IWGA) er etablert av internasjonale idrettsforbund. IWGA samarbeider med IOC og arrangerer World Games hvert fjerde år med hovedmålsetting å promotere og utvikle sportsgrenene gjennom et verdig multisportarrangement. Ett av kriteriene for at en idrett skal kunne bli med er at den ikke er på det olympiske programmet.

30 sportgrener og 178 disipliner var representert. Grenene var delt i kategorier som artistisk/dans, presisjonssport, trendsport, kampsport, ballsport og styrkeidretter. Boule, trampoline, sumo og amerikansk fotball var av grenene.

Luftsport ble presentert under kategorien trendsport sammen med blant annet klatring, vannski og livredning og inkluderte fallskjerm, hang- og paragliding. I fallskjerm konkurrerte man i fem disipliner. CP viste seg å være en publikumsvinner, også som pauseunderholdning på andre arenaer. Dette er lovende for en revurdering av fallskjermgrener inn i OL, selv om det kan ta mange år enda. Under World Games i Akita, Japan i 2001 deltok Norge med landslaget i FS4. I år var vi ikke representert.

VINNERNE I FALLSKJERMDISCIPLINENE:

Presisjon	Asztalos, Istvan	(HUN)
Canopy Piloting	Jason Moledzki	(CAN)
FS 4 Formation Skydiving	DeLand Maijk	(USA)
Freeflying	Team I, Babylon	(FRA)
Freestyle Skydiving	Funkflyz	(DEN)

Ha Litt over- bærenhet

Jeg er glad for å få muligheten til å jobbe i F/NLF og ser fram til samarbeidet med styrende organer, klubber og medlemmer i tiden framover. Jeg er klar over at det muligens ikke har fungert optimalt med at jeg ikke hadde mulighet til å starte i jobben samtidig som Knut Magne sluttet, men har jo sett at de løpende sakene har vært håndtert på en, slik jeg ser det, utmerket måte. Derfor vil jeg takke både Knut Magne og Kjell som har trått til og gjort det mulig å få en midlertidig ordning på plass inntil jeg kunne starte.

Jobben er delt i en administrativ- (seksjonssjef) og en fallskjermoperativ del (fagsjef). Med den bakgrunnen jeg har, så tror jeg nok jeg vil komme lettere inn i den

administrative delen enn den faglige, selv om det blir utfordringer i den administrative også. Tidligere kunne jeg jo snu meg til min stab å fortelle hva jeg ville ha gjort og til hvilken tid, mens jeg nå i hovedsak må snu meg til meg selv! Det

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

Antidoping Norge (AN)

DOPING ER NOE DRITT!

AN LANSERTE SIN HOLDNINGSKAMPANJE RETTET MOT IDRETTSUNGDOM "DOPING ER NOE DRITT!" PÅ ÅPNINGEN AV NORWAY CUP. DET ER SPESIELT BRUKEN AV ANABOLE STEROIDER OG TESTOSTERON SOM BEKYMRE AN. KAMPANJEN SKAL BIDRA TIL Å SKAPE GODE HOLDNINGER, SLIK AT ALLE I IDRETTE TIL AVSTAND FRA DOPING OG INFORMERE OM HVILKE ALVORLIGE KONSEKVENSER DOPING KAN HA.

Kampanjen introduserer et blått armbånd (å la Lance Armstrong's gule mot kreft). Armbåndene ble revet bort. Om det er en motesak eller ei, noen positive signaler må det kunne gi.

Bruk av anabole steroider blant ungdom er ett økende samfunnsproblem og er ikke bare knyttet til idretten. Dette mener Antidoping Norge politikerne nå må ta på alvor og har derfor stilt følgende tre spørsmål til partilederne:

- Vil ditt parti gradvis øke, opprettholde eller kutte i tilskuddet til antidopingarbeidet i den kommende stortingsperioden?
- Vil ditt parti gå inn for kriminalisering av anabole steroider, på lik linje med narkotika, i kommende stortingsperiode?
- Vil ditt parti gå inn for å bevilge midler over nasjonalbudsjett for 2006 i tråd med vår søknad til Helse- og omsorgsdepartementet slik at Antidoping Norge kan drive forebyggende arbeid også utenfor den organiserte idretten og være ett ressurscenter for offentlige etater og institusjoner?

AN satser stort. Som en av de desidert mest aktive antidoping organisasjonene i verden tar de mål av seg å angripe samfunnsproblemer via politikerne, og med idretten som innfallsvinkel.

Medisinsk fritak fra dopinglista

"Dersom utøver har fått en diagnose som gjør at han må bruke legemidler som står på dopinglisten, gir NIFs regelverk mulighet til å søke om medisinsk fritak. Utøver kan da få tillatelse til å bruke forbudte stoffer og forbudte metoder på dopinglisten av medisinske årsaker. Hensikten med fritaksordningen er at alle skal ha mulighet til å drive med idrett, også de som trenger behandling med legemidler på dopinglista.

Følgende grupper trenger ikke søke om fritak, verken ordinært eller forenklet:

- Barn under 13 år som ikke konkurrer internasjonalt
- Utøvere som kun deltar i bedriftsidrett
- Mosjonister som ikke konkurrerer"

Teksten ovenfor er hentet fra AN sine web-sider. Langt de fleste fallskjermhoppere faller under gruppen mosjonister som ikke konkurrerer, og så lenge man ikke gjør det kan man hoppe fallskjerm til tross for at man bruker midler på dopinglisten.

Så har F/NLF egne regler i tillegg til dem AN opererer med. Når vi signerer på utstedelse/fornyelse av sertifikater sier vi at "Jeg erklærer at jeg er fysisk normal og at jeg ikke lider av eller har vært under behandling for hjertefeil eller nyresykdom, langvarig sykdom som har gitt varige mén, sukkersyke, epilepsi, besvimelsesanfall eller kramper, nervøse lidelser, nyresykdom, høyt eller lavt blodtrykk. Jeg er klar over at jeg til enhver tid plikter å underkaste meg doping- eller rusmiddelkontroll, herunder

blodprøve." Disse bestemmelsene er lagt til på grunn av den risikoen det innebærer å hoppe fallskjerm med ovenfor nevnte plager.

Videre omtaler F/NLF fysisk/psykisk tilstand i 102.3: "Ingen skal gjennomføre eller tillate gjennomført fallskjermhopp av noen som åpenbart er påvirket av alkohol (ikke edru) eller annet berusende eller bedøvende middel eller på grunn av sykdom, legemidler, tretthet eller lignende årsak er uskikket til å hoppe på en trygg måte. Den som deltar i fallskjermhopping, må ikke ha en alkoholkonsentrasjon i blodet som overstiger 0,2 promille." Samme gode årsak – risiko.

Videre omtaler håndboken tidligere misbruk av rusmidler i 302.1.1: "Dersom søkeren tidligere har misbrukt narkotika, eller dersom vedkommende har misbrukt andre rusmidler på en måte som har krevd behandling, kreves en dokumentert rusfri periode på 2-5 år før sertifikater kan utstedes. Varigheten av den rusfrie perioden avhenger av misbrukets omfang og karakter, og av en vurdering av vedkommendes risiko for tilbakefall."

Det er altså så ingen grunn til å bekymre seg for dopingkontroll og disiplinærtiltak for deg som bruker de forbudte midlene på dopinglisten så lenge du:

- ikke konkurrerer
- ikke lider av noen av plagene definert i 102.3
- ikke er åpenbart beruset/bedøvet mens du hopper
- ikke har blitt behandlet for rusmisbruk de senere år

Mange har bekymret seg over disse spørsmålene, da "all fallskjermhopping er organisert trening". AN omtaler unntak for folk som ikke konkurrerer, nettopp for å oppmuntre alle til muligheten til å drive idrett – ja, å trene. Slutt på skremselspropaganda. Allergi eller ADHD, no sweat! Korrekt Tolket SU?

FLYHISTORISK TIDSSKRIFT

ROLF LILAND TEKST

Gode nyheter til den luftfartshistoriske interesserte. Siden interessen ble målt i vår, har mange personer og alle de flyhistoriske miljøene vi har hatt kontakt med så langt meldt interesse for et felles norsk flyhistorisk tidsskrift.

Hensikten med bladet er naturligvis å vekke og opprettholde flyhistorisk interesse over det ganske land, dokumentere flyhistorien så godt det lar seg gjøre, og å fortelle hverandre hva som skjer i våre respektive miljøer. En sideeffekt er at vi håper å styrke rekruttering og motivasjon for å delta i de allerede etablerte museums- og flyhistoriske miljøene over hele landet. Bladet tenkes å dekke alle epoker i norsk luftfart/luftfart i Norge, personligheter (operative, tekniske, ledelse m.m.), fly og helikoptre fra de minste modellfly gjennom luftsport, til sivil og militær luftfart.

Bladet vil være av en "inkluderende" natur. Det vil si at alle bidrag mottas med takk, fra entusiaster i alle miljøer, med alle

interesser og i alle aldre. Slik kan vi alle se fremover mot å bevare flyhistorien gjennom trykkpressen, løfte hverandre samlet som et bredt miljø, og bidra til å rekruttere nye krefter til en spennende interesse, hobby og lidenskap.

Redaksjonssekretær er Linda ved Norsk Luftfartsmuseum. Hun tar imot stoff og bilder (merk bildene med navn så de kan returneres). Scanner du bilder og illustrasjoner selv, så send dem heller litt for store enn litt for små. Det skal utgis et prøvenummer nå i høst, og man kan få et tilsendt når det er ferdig ved å kontakte adressen nedenfor. Samtidig kommer et abonnementsstilbud for 2006.

Norsk Flyhistorisk Tidsskrift v/Linda
Norsk Luftfartsmuseum
Postboks 1124
8001 BODØ
Lindas mailadresse er nlhm@luftfart.museum.no

KJÆRE MEDLEMMER!

JEG HAR NETTOPP KOMMET HJEM ETTER TO FANTASTISKE UKER MED FALLSKJERMFERIE. FØRST NM PÅ OPPDAL, SÅ GO VERTICAL PÅ VOSS. SESONGEN ER SNART OVER, SKJERMEN ER SENDT TIL RELINING OG KONTOEN ER SKRAPET.

NM ble godt gjennomført av NTNU fallskjermklubb og mange høstet god konkurranseerfaring. Norgescupen ble avsluttet med NM som siste runde. Gratulerer til vinnerne i både NM og NC.

Go Vertical på Voss var igjen en suksess. Freefly-organisering i verdensklasse og innhoppet i Nærøfjorden toppet igjen min liste av fantastiske innhopp, som nå begynner å bli lang. I sommer har jeg også vært mye på rikssenteret i helgene, og det er godt å se at det blomstrer i FS, Freefly og CP-miljøet. Kompetansen økes rundt om i de forskjellige leirene. Dette viser også deltagelsen og resultatene fra NM.

To norske lag har vært i Russland og konkurrert i Malevsky Cup. Arcteryx og Skywalkers gjorde en meget god konkurranse og reiste begge hjem med EM-bronse. Landslaget snittet 17,1. Prosjekt Skywalkers er bevilget treningsstøtte av fallskjermseksjonen i samsvar med vår langtidsplan for idrettssatsing. Gratulerer til begge lag og lykke til i World Cup i oktober!

Styret har i skrivende stund totalt hatt fem møter i år, og det sjette er rett rundt hjørnet. Vi har hatt en liten pause nå på sensommeren, da mange saker er i rute. Vi erfarer at dere leser protokollene våre, og mange får med seg hva vi bruker tiden til. Fallskjermnorge består av mange genuint interesserte mennesker som kan være sære og egne, men alle brenner for samme sak. Vi elsker fallskjermhopping. Styret støtter og oppmuntrer til mangfoldet. Om du kun hopper i din lokale klubb, driver fallskjermidrett, er boogiehopper eller storsekvenshopper så oppmuntrer vi deg til å tenke sikkerhet - dra på og ha det gøy.

Det er meget givende å styre denne skuta.

Hans Christian Amlie
Leder F/NLF

vil heller ikke være lett å hoppe etter Wirkola som fagsjef. Det er ikke så mange som har like solide fallskjermoperative kunnskaper og god forståelse som Knut Magne har. Selv om jeg har hoppet i mange år og mye de siste årene da jeg har bodd 35 minutter med bil fra Zephyrhills, så må jeg rette fokus på å bygge opp min kompetanse som fagsjef. Jeg håper dere kan ha litt overbærenhet med meg så lenge!

Jeg har benyttet våren og sommeren til å lese meg noe opp. Etter at jeg kom hjem har jeg både vært på Æra og Jarlsberg og hoppet, og på den måten gjenoppfrisket en del gamle bekjentskaper i tillegg til etablert en del nye! Jeg har som målsetting å komme rundt å hoppe på flest mulig steder og vil forsøke å komme innom de fleste større arrangementene hvert år. Selv om det ikke har vært mulig i år, så planlegger jeg å være innom Nordisk på Jarlsberg i august, høstboogien til NTNU i september og Beverboogien til Lesja. I tillegg skal jeg være med på C- og MK kursene.

Jeg har fått mange hilsener og lykkeønskninger fra både kjente og ukjente hoppere noe jeg har satt stor pris på. I tillegg har jeg overtatt Knut Magne's mobiltelefon og fått mange interessante invitasjoner!

Jeg ønsker alle en forhåpentligvis mild og fin høst som gjør at vi kan hoppe mye framover mot jul.

Tlf 23 01 04 85
Mob 900 91 157
E-post Jan.Erik.Wang@nak.no

a

ASP PER
BARDAL TOM NÆSS
BERRE MARIT
BJØRKÅS DANIEL
BRYDE JACOB
DAHL ØYSTEIN
ERVIK STIAN
GRANUM KRISTIN ROE
GRØTTLAND JEPPE
ALEXANDER MATHISEN
HELLAND MAGNE ANDERSEN
JERLBO PER
JOHANSEN HILDE
JOHANSEN TONE VIBECKE
KJARTANSSON ELVAR ØRN
LANDGRAFF ERIK
LUNDE ESPEN
MUSTORP PHILIP
NORDLUND MARIANNE SPARBY
RIBE ESPEN ANDRÈ
SANDSTRÅK VEGAR
SJURSEN INGRID DARRE
SLETTEBAK SØLVE
STANGBY STÅLE ANDRÈ
STOKKELAND CHRISTIAN
SVENDSVOLL ELLEN
THOMASSEN LINN-KRISTINE
THUNE BJARTE
YTTERDAHL TOMMY

b

ANDERSEN STEIN ERIK
ANGSTÅUR BENTE ANITA
ANTONSEN VIDAR
BALLO INGRID FOSS
BERG CAMILLA ELISABETH
BY VIVIAN
CLARK PHILIP
FERNER MARIA
FLUSUND KENNETH

c

GAMMERSVIK JORUNN ALICE
GRANERUD YNGVE
GRAYDAL JAN EINAR
HANSEN KRISTIN KARTHUM
HANSEN RONNY
HAUGOM YNGVE
HAVIG OTTAR
JOSEFSEN PER GUNNAR HELLE
MOE KJELL-TRYGVE
NORDHAGEN ADELHEID
PETTERSEN KJELL
RINTELEN LARS
AAKRE WIDAR

d

FORSBERG GEIRR
FOSSE ÅSMUND
HOPE RUNE
KROGNES CHRISTIAN
KVANDAL JOHAN
MELAN ANDRÈ
MIKKELBORG LINN
MOWINCKEL JULIE

dm1

HUSA JARL ESTEN
IVERSEN ØRJAN TRULS
STORFORS JON HÅVARD
WESTLIE KENT ROBERT

dm2

IVERSEN ØRJAN TRULS
STORFORS JON HÅVARD
TUV CARL-ERIK

HALVORSEN TERJE
PEDERSEN TINA MARIE
SINGELSTAD TORGEIR
ØVSTHUS SVEIN

ie

FYHN ALVIN
RYDNING ARNE

le

HUSA JARL ESTEN
IVERSEN ØRJAN TRULS
JOHANSEN STEPHEN
KROGNES CHRISTIAN
STORFORS JON HÅVARD
UKVITNE KLAUS

leaff

FOLLESØ KJETIL
IVERSEN ØRJAN TRULS
STORFORS JON HÅVARD
WESTLIE KENT ROBERT

t

KVANDE HARALD

td

FYHN ALVIN

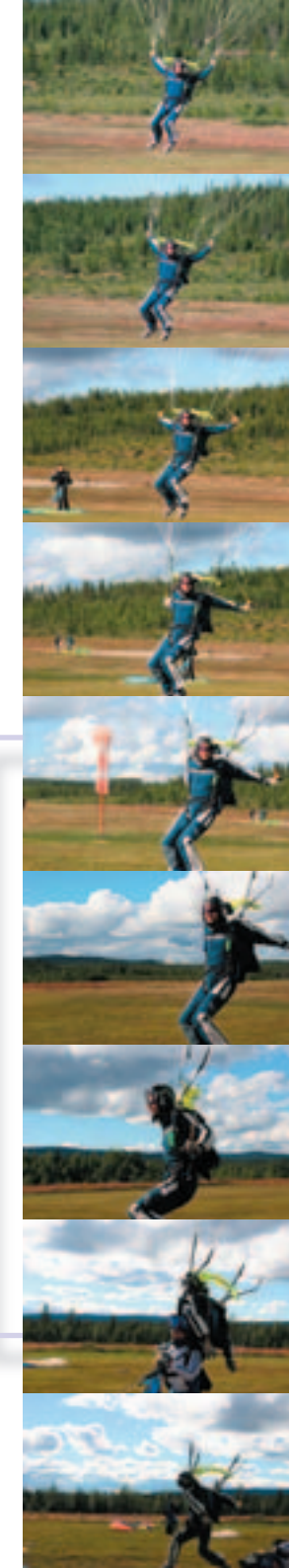
tv

ERIKSEN DANIEL
EYSTEINSSON STEFAN T
HOPE RUNE
KROGNES CHRISTIAN
MELAN ANDRÈ

Krysset Gibraltar

VINCENT VAN LAETHEM Foto

Tre spanske hppere krysset Gibraltatstredet i frittfall med Birdman wing-suits. Santi Corella, Tonuses López og Alvaro Bultó hadde forberedt hppet i tre år, i samarbeid med luftforsvaret. De hoppet ut fra et militært fly over Marokko i 43.000 fot. Med en gjennomsnittlig horisontal hastighet på 208 km/t og en frittfalltid på ca seks minutter fløy de omtrent 20 km før de landet på det spanske fastlandet. -Det verste var kulden, sier de. -Temperaturen var nede i -50 grader i høyden, og seks minutter virket som en evighet.

Linselus

KITT Foto

Kameraer kan ha en særdeles uheldig effekt på hoppere.

Backfly DVD

Skydive University har utgitt en ny DVD "Learning to fly – Backfly". Den er den første i en serie på seks som skal omhandle freeflying. Instruksjonen er enkel og lettfattet, med bilder fra bakketrening, frittfall, vindtunnel og interaktiv 3D animasjon. I tillegg er det en del bonusspor med tips om sikkerhet, skjermkjøring og annet som kan være interessant for freeflyere. DVD-en inneholder fem språkspor, blant andre engelsk. Bestill på www.skydiveu.com.

PD informerer om at...

- leveringstiden nå er nede i 10 uker
- CanoPix er det nye online verktøyet for å fargelegge din egen PD skjerm – dette er kulere enn noe du har sett tidligere!
- de utvikler et nytt konsept Z-brace som skal gi en finere og renere vingeform, og som vil gi høyere topphastighet og lenger swoopedistanse.
- de har redesignet websiden www.performancedesigns.com. Mye bra stoff og bilder!

Nærøydalen

FRANCISCO NERI Foto

Nærøfjord-området er satt på UNESCO sin verdensarvliste. "Deira unike naturvenleik kjem av dei tronge dalane med bratte krystallinske bergsider som strekkjer seg frå 500 m under vassflata til 1400 meters høgd over Norskehavet." Vi digger det!

Icon med nye tilpasninger

Aerodyne introduserer en ny linje av broderier på Icon riggene som Arcteryx bruker. Dette gir personlig tilpasning en ny dimensjon.

Da Icon ble introdusert kom den med et to-farget broderi inkludert i prisen. Nå kan hver kunde velge fra en serie broderier som symboliserer blant annet FS, Freefly, Headdown, Wingsuit og Swooping. Gjennom å velge mellom fargetonene på broderiene og pictogrammene får du hundrevis av muligheter. I tillegg kan man nå også få valgfrie farger på broderiet på senterklaffen.

Icon introduseres også med Spacerfoam rygg som option. Det skal gi bedre luftsirkulasjon mellom riggen og ryggen din, så det blir mindre svett og mer komfortabelt å ha riggen på. Det ser dessuten veldig bra ut!

Det er også gjort en del forbedringer på riggen. Kuttkabelføringene på miniforce riserne har blitt bedret, og de har fått nye dive loops på frontriserne som standard. Håndtakene på frontriseren står åpne hele tiden, slik at det er lett å få tak i dem.

Bilder – Arcteryx

Hvis du har noen bilder av oss på Arcteryx hadde vi satt stor pris på at du sendte de til oss! Du kan bruke e-post info@arcteryx.no, og hvis du har mange kan du brenne en CD/DVD og sende til oss i posten (Ditta/Ole Petter, Bennechesgate 6, 0169 Oslo). Det kan være alt mulig rart av bilder – fra flyet, luften, bakken whatever! Om de er uskarpe, litt rare eller du ikke synes de er fine, spiller det ingen rolle. Kanskje noen av sponsorene våre synes de er kule og ønsker å bruke de. Vi sørger for at du får navnet ditt med, enten om vi bruker bildene på hjemmesiden vår eller sponsorene bruker de! Tusen takk for hjelpen.

Landslaget hjelper Anti-Doping Norge med blindtest av Solo og eh, uenevnlige kroppsvesker under NM på Oppdal.

World Team planlegger nå ny verdensrekord.

En 400-manna skal bygges i Udon Thani, Thailand i januar/februar.

Rekordhoppent skal gjøres fra fire C-130 Hercules fra 24.000 fot. 400 hoppere og 13 videomenn skal gjennomføre og dokumentere hoppet.

Prosjektet er tredje episode av the Royal Sky Celebration som har pågått over syv år. I '06 feirer Kong Bhumibol Adulyadej 60-årsdag som regent. Dette skal feires ved å slå den tidligere verdensrekorden på 357 hoppere fra '04 i Thakli,

Thailand.

World Team ved B.J. Worth og lagkapteiner fra 14 nasjoner velger i disse dager ut hundrevis av de beste hopperne fra hele verden. Hoppere som har ferdigheter, erfaring og ønske om å delta på rekorden bør kontakte Pål Bergan som er en av sektorkapteinene.

Presisjon – 21 dead centers

Liubov Ekshikeeva fra Russland traff dead center 21 ganger etter hverandre i juli, og slo dermed den tidligere kvinnelige verdensrekorden fra '04 på 11 ganger ned i bootiesene. Discen var på 0,03 m.' FS-400

Inkvisisjon

Vår nye formann ser ut til å dømme kjettere strengere enn vi er vant til. Asken til ilden?

Grytjom

LARS ERIK SIVERTSEN
OG ESPEN GUNDERSEN FOTO

Mange dro til Grytjom for å trene før NM. Eller for å ha det gøy med svenskene.

BODØ FSK'S "ROGNAN BOOGIE"

1.-3. JULI HADDE VI I BODØ FSK VÅR
ANDRE "ROGNAN BOOGIE" FOR
ÅRET.

TERJE HOLTEN **TEKST OG FOTO**

Rognan er et lite tettsted som ligger ni mil sør for Bodø. Her har vi et hoppfelt nummer to, og hit drar vi cirka fire helger i året. Denne gangen ble det rekordoppmøte med 35 hoppere som gjorde 37 løft med vår Cessna-182. Med fire hoppere i flyet per løft ble det mye venting, men sammen med pratsomme gode fallskjermvenner og kaffe

går tiden ganske fort! Det totale antall hopp ble 148, noe som er ganske bra på en helg for en klubb av vår størrelse.

Mesteparten av hoppene var FS med påfølgende presisjons landing på disken, hvor Terje klarte å trå "oo". Dette førte til misunnelse for noen av klubbens medlemmer... Etter endt hopping ble

det i kjent fallskjermstil bål, grilling, CASE!, samt litt til å slukke tørsten med... Overnattingen foregikk like ved stripen enten i telt eller campingvogn, samt ved en campingplass med hytter 500m unna.

LINN MIKKELBORG **TEKST**
WAYNE MCLACHLAN **FOTO**

Hiver meg glatt på den, mitt liv har i hvert fall blitt snudd opp/ned det siste året...

Gjennom jobben i Via Travel har jeg sett mange jorda rundt reiser bli spytt ut av billettsskriveren, og endelig kom det en med mitt navn på! Thailand-Australia-USA, en feit reisekonto og 70 dager til fri disposisjon – kan vel livet bli stort bedre?

26. februar stod jeg ferdig opppakket på Kjevik; loggbok med 113 hopp, brukket hånd (etter "jentelanding" på Kjevik), riggen og ryggsekk på åtte kg – jeg var klar for å erobre verden!

Første stopp var Bangkok. På flyplassen der møtte jeg Thomas L, Erland, Jørn og Karin fra Grenland FSK, vi hadde planene klare; Thai Sky festival en uke og så ingen planer i en uke. Perfekt! Etter ei fuktig natt i Bangkok satte vi kursen for Prachuap og Thai Boogie.

For min del ble denne noe amputert da hånda mi ikke var grodd, men ett hopp MÅTTE jeg bare ha, kunne ikke la sjansen til å hoppe Hercules gå fra meg! De andre fire fikk en del hopp, men ikke som mange som ønska da de ble offer for vindholding de siste to dagene vi var der.

Thai Sky Festival var en meget bra organisert boogie, med load organizers som Larry Henderson, Kate Cooper og Eli Thompson. Vi følte kanskje at det ble vel mye organisering og kanskje litt for seriøst for vår del, hva svenske Niklas sa sier kanskje det meste: "Hoppa fallskjerm hela dagen, drikker hela natten – SØVER NI ALDRIG?!"

Siste uka reiste vi litt rundt i Thailand; Hua Hin, Bangkok og paradis-øya Koh Chang.

12. mars dro de fire fra Grenland hjem mens jeg satte kursen mot Australia – alene. Følte meg som ei lita, bortkommen jente da jeg satte meg på flyet til Sydney og angra bittert på at ikke jeg òg bare hadde bestilt en tur/retur billett til Bangkok! Slutta å angre på det rimelig fort!

Landa i Sydney kl 7 på morgenen, til sol, blå himmel og 30 grader. Armen var 99% bra, så da var det jo bare en ting å gjøre: Finne Sydney Skydivers i Picton! Som sagt så gjort, seks timer etter ankomst Australia satt jeg i Skyvan'en på vei opp til 14.000 fot – livet var fantastisk!

Føltes ikke fullt så fantastisk da jeg i skjerm innså at jeg kom til å lande ute... og det på første hopp! Av alle alternative landingsområder i Picton, klarte jeg å rote meg innenfor et piggrådgjerda område. Gjerdet nådde meg til halsen, gresset til knærne og noen port som kunne åpnes fant jeg ei! Trodde ikke jeg var noen god gjerde-klatter, men slange- og edderkoppskrekk gjorde at dette gikk lekende lett! Fikk tilnavnet Outback-Linn etterpå.

Hadde en super dag i Picton, masse hyggelige mennesker, Skyvan, Beaver, men dårlig med overnattingsmuligheter (telt!) og stort sett tandem i ukedagene. I helgene derimot er det nok av freeflyere og magehoppere og hva det skulle være.

JORDA RUNDT

DA JEG BEGYNTE PÅ AFF
–KURS VED GRENLAND
FALLSKJERMKLUBB I APRIL I
FJOR, VAR DET FLERE SOM SA
AT FALLSKJERMHOPPINGA
HADDE ENDRET LIVET DERES FOR
ALLTID...

Takk for året

w³.fallskjerm.no

En sommer er over

Takk for all moroa vi har hatt sammen i år. Vi sees igjen i mai.

Aktiviteter '06

Det skjer alltid noe på Østre Æra. Vårt mål er at du skal kunne komme hit for å hoppe mye og lære noe – uansett hvilket nivå du er på. Aktivitetsplan publiseres fortløpende på web.

Jobb neste år?

Vi hyrer folk for neste års fulldrift nå. Ta kontakt med HI eller fulldriftsleder om du har noe å bidra med!

Fallskjermhoppereparatur

Planen var å være der en uke og så reise nordover, men den uka ble til fem uker, jeg ble og ble og hoppa og hoppa! Reiste litt rundt i ukedagene, men kom tilbake hver helg!

Gratis overnatting i bunkhouse, den største baren jeg har sett på et hoppfelt, basseng, fuzzball, kantine, kjøkken, tre Caravans, 14.000 fot og vanvittig mye hyggelige folk. Slagordet er Famous for Fun, og det er akkurat det det er – et drømmested for fun-jumpers!

...Og så møtte jeg kjærligheten der da, på ekte fallskjermvis: ferdig påsælt foran flyet, Pete og jeg gjorde et hopp sammen og nå har jeg sagt opp jobben og flytter til Australia i oktober...

Jeg fikk med meg en Learning Curve Camp, som er en mini-boogie for hoppere på alle nivå, med coacher og load organizers, seminarer på kvelden og skjermkjøringskurs der de viste alle landingene på video. Utvikla meg veldig mye de ukene jeg var på Ramblers.

Fikk også med meg Skysisters, som Torill skrev om i forrige nummer, og jeg har og bare god-ord å si og anbefaler virkelig å få med seg den neste, som er i april 2007.

Hadde noe coaching der, med Missy Nelson og lokalheltene Issy og Crikey. Fikk og prøvd rodeo på wingsuit og en firer med Skippy – den oppblåsbare kenguruen, med meg som jockey på ryggen til han. Dessverre kom jeg i skade for å miste Skippy i 6.000 fot, dvs – han revna (!), og siden har ingen sett ham...

Kan ikke vente med å komme ned igjen og håper å treffe på flere nordmenn. Equinox-boogien i oktober neste år er absolutt verdt å få med seg.

27.april, etter en tårevåt avskjed i Brisbane, satte jeg meg på flyet til USA, Los Angeles og Perris Valley. Var der bare i seks dager, men fikk hoppa mye; tre Super Ottere dundra opp og ned hele dagen, så det var ikke noe å si på løfte-kapasiteten... Fikk dessverre aldri prøvd ut vindtunnellen de har på feltet (noe glissent på bank-konton), men hadde noe coaching med Alchemy-gutta. Jeg var der samtidig som verdensrekorden i head down ble satt så det krelte av freeflyere overalt, og å stå på bakken å

HØRE og SE 53 stykker i headdown og deretter linesuset da de aller fleste av dem var kick-ass swoopere kom inn for landing var temmelig rått!

Fant meg fort til rette i Perris, masse hyggelige mennesker og omgjengelig og blid stab. Dan i manifest gjorde sitt for stemninga på feltet, han kjørte rene show'ene fra manifest hele dagen, med musikk og prat. Typisk amerikansk. Øl og skikkelig amerikansk burger på Bombshelter, basseng og en bar som ikke stengte før vi hadde vett til å gå, gjorde sitt til at oppholdet var svært bra. Bodde på bunkhouse, det var billig, men da jeg våknet opp til at roommate'ene mine plasket rundt i flere cm vann etter ei regnfull natt ønsket jeg at jeg hadde brukt litt mer penger på overnatting...

4. mai stod jeg atter på norsk jord, etter ni uker på farta, i loggboka hadde jeg 90 flere hopp + email-adresser og telefonnr til nye venner rundt i verden, ryggsekken var 10 kg tyngre og hodet mitt fylt av inntrykk og nye erfaringer for livet!

Så, om vel to måneder kaster jeg loss igjen, til et nytt liv langt hjemmefra, satser på mange gøye boogier innen den tid, og kommer dere noen gang til Australia – ta kontakt!

See yous guys !

World Free Fall Convention

PERRY TROWBRIDGE **FOTO**

WFFC '05 gikk av stabelen i august i Rantoul, Illinois nær Chicago.

Dette er fortsatt verdens desidert største fallskjermhappening.

Løftekapasitet på 8.000 hopp per dag fra Sikorsky helikopter, Super King Air, DC-3, Super Ottere, Super Skyvan og Casaer. Alle former for organisering ved siden av oksygenhopp, bi-plane wing-walk og ballonghopp. Neste år kanskje? www.freefall.com.

Materialreperatøren

RIGGER • SKJERMER • TILBEHØR

Hovedkontroll
Vedlikehold
Reperasjoner
Mod. ordre

Alt i høyeste
kvalitet

Materialreperatøren

Løvenstadvn. 8a
2006 Løvenstad
Tlf: 992 68 648

Besøk oss på: www.fallskjermen.no

Det handler om trygghet